

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Cinsel Güç veya Kanatlı Ejderha

Omraam Mikhaël
Aïvanhov

P R O S V E T A

Izvor Koleksiyonu – 205

HERMES

**Cinsel Güç
veya
Kanatlı Ejderha**

HERMES YAYINLARI - 75

ISBN 978-975-6130-89-6

Fransızca orijinal isim: La Force Sexuelle ou le Dragon Ailé

Fransızcadan Türkçeye Çeviri: Gün Arun

Redaksiyon ve açıklayıcı notlar: Kemal Menemencioğlu

© 1982, Éditions Prosveta S.A., ISBN 2-85566-186-2

Birinci Basım: Mayıs 2019

©HERMES YAYINLARI

**Tanıtım amaçlı kısa alıntılar dışında
yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.**

Okuyucu irtibat adresi:

www.hermeskitap.com

<https://www.facebook.com/hermestrismegistuss/>

www.hermetics.org

Hermes Yayınları

Hobyar Mahallesi Cemal Nadir Sokak No: 24

Büyük Milas Han Kat: 1 / 101-2 Cağaloğlu

34112 Fatih, İstanbul

Tel: 0212 519 93 79

Sertifika No: 12808

Baskı ve Cilt: Kenan Matbaası

Davutpaşa Cad. İpek İş Merkezi Kat: 3 No: 20

Topkapı / İstanbul

Tel: 0212 613 31 20

Sertifika No: 12641

Cinsel Güç veya Kanatlı Ejderha

**Omraam Mikhaël
Aïvanhov**

Izvor Koleksiyonu No. 205

*Omraam Mikhael Aivanhov'un öğretisi
sözlü aktarılmıştır, bu nedenle belli bir
konuda hazırlanmış bu kitap doğaçlama
konferanslardan yola çıkarak yazılmıştır.*

İÇİNDEKİLER

1. Kanatlı Ejderha.....	7
2. Aşk ve Cinsellik.....	9
3. Cinsel Güç, Yeryüzündeki Hayatın Koşulu.....	31
4. Zevk Üzerine.....	37
Zevki Aramayın, Sizi Fakirleştirecektir.....	37
Zevki Çalışmayla Nasıl Tamamlamalı.....	43
5. Tantrizmin Tehlikesi.....	51
6. Seilmeyi Beklemeden Sevin.....	55
7. Evrenin Her Köşesine Yayılmış Aşk.....	61
8. Spiritüel Aşk Beslenmenin Üstün Bir Biçimi.....	67
9. Cinsel Enerjinin Trafosu Yüksek İdeal.....	75
10. Aşk Yollarına Doğru Bir Yol Açmak.....	81

Bölüm 1

Kanatlı Ejderha

Bütün bilinen geleneklerde, hikâyelerde, efsanelerde yılan veya ejderha imgesi bulunur, bu simge her kültürde neredeyse aynıdır. Pek çok hikâyede güzel, masum ve saf prensesi tutsak etmiş bir ejderhadan bahsedilir, kızı bir şatoda tutmaktadır. Zavallı prenses ağlar, zayıf düşer ve kendisine bir kurtarıcı yollaması için dua eder. Ortaya çıkan şövalyeler bir-biri ardına ejderha tarafından yenilip yutulur. Ejderha onların hazinelerine el koyar ve bunları şatonun altına yığar. Nihayet bir gün bir şövalye çıkar, diğerlerinden daha asil, daha yakışıklı ve daha saftır; bir cadı ejderhayı yenmesi için ona sırrı açıklamıştır: ejderhanın zayıflığı nedir, hangi anda ve ne şekilde bağlanabilir ya da yaralanabilir... Ve işte bu ayrıcalıklı, iyi silahlanmış ve iyi yetişmiş o prens zafer kazanır: prensesi kurtarır ve birbirlerini nasıl da öperler. Yüzyıllardır şatoda biriken bütün hazineler, bilgisi ve saflığı sayesinde mücadeleden zaferle çıkan o yakışıklı prensin olmuştur. Sonra her ikisi prensin yönettiği ejderhaya binerek gökyüzünde uçmaya başlar ve dünyayı dolaşırlar.

Genellikle çocuklar için yazıldığına inanılan bu hikâyeler aslında inisiyatik hikâyelerdir, fakat onları yorumlayabilmek için simgelerin bilimini bilmek gerekir. Ejderha cinsel güç-

ten başkası değildir. Şato insan bedenidir. O şatoda prenses iç çeker yani hâkim olunamayan cinsel gücün hapis tuttuğu nefis. Şövalye egodur, insanın zihnidir. Onun ejderhayı yenmek için faydalandığı silahlar zihnin sahip olduğu araçları: bu gücü hâkimiyet altına alıp kullanmaya yarayan bilimi, iradeyi simgeler. O halde bir kez hâkimiyet altına alınınca ejderha insanın hizmetkârı haline gelir, onun uzaydaki binek hayvanı olur. Çünkü ejderhanın kanatları vardır. Yılan kuyruğuyla temsil edilse de – yeraltı güçlerinin simgesi – onun kanatları da vardır. Eh evet, açıktır, basittir; bu, simgelerin ezeli dilidir.

Bu maceranın bir değişik şeklini Theseus hikâyesinde buluruz. Ariane'ın ona verdiği altın iplik sayesinde labirentte yönünü belirleyebilmiş, Minotor'u öldürebilmiş ve çıkışı bulabilmiştir. Minotor da cinsel gücün bir başka simgesidir. Güçlü ve çok döl veren boğanın nefsi aşağı doğasına koşum takılmalıdır ki öküz toprağı işleyebilsin.* Labirentin anlamı şatoyla aynıdır: fiziksel beden ve Ariane da insanı zafere götüren Yüksek Benliği temsil eder.

Yahudi ve Hristiyan öğretilerinde Ejderha Şeytanla kaynaşır ve Şeytan da söylendiği gibi sülfür kokar.** Benzin, petrol, barut gibi yanıcı tüm bu ürünler, alev ve patlama üreten tüm bu gaz karışımları işte, ateş püskürten Ejderha'nin doğadaki durumudur. İnsanın içinde de bulunan bu Ejderha yakıta benzetilebilir. İnsan ondan faydalanmasını bilirse yukarılara fırlatılacaktır ama cahil olduğu için, ihmalkâr ya da zayıf olduğu için, bunu bilmezse yanacak, kül olacak ya da boşluğa atılacaktır.

*Aşk ve şehvet, Bütün eserleri, c. 14, bölüm II; "Boğayı boynuzlarından yakalamak He mes'in yılanlı asası"

** Göksel kentin yaklaşması – Kıyamet yorumları, Izvor 230, bölüm X: "Kadın ve ejderha" bölüm XI: "Başmelek Mikhael ejderhayı yere seriyor", bölüm XII: "Ejderha kadına su püskürtüyor", bölüm XV: "Bin yıl için bağlanan ejderha"

Bölüm 2

Aşk ve Cinsellik

I

“Üstat, aşk ve cinsellik arasında gördüğümüz farkın ne olduğunu ve spiritüel hayatta nasıl kullanabileceğimizi bize anlatabilir misiniz?”

İşte çok ilginç bir soru ve hayattaki en önemli noktaya temas ediyor, herkesi ilgilendiriyor. Evet, hem gençleri hem de yaşlıları...

Bu sorunun ortaya çıkardığı bütün sorulara cevap verecek kadar nitelikli olduğumu söyleyemem. Özel bir yanımla varsa, olup bitenleri belli bir bakış açısıyla ele almayı sevmemdir ve tüm hayatımı bu bakış açısını edinmeye adanmış. Siz bana: “Aman tanrım! Ben aşk ve cinsellik üzerine pek çok şey söylenen kitaplar okudum. Bu öğretmen ne kadar cahil!” diyerek beni eleştirmeye başlamadan önce iki kelime edeceğim. Eh, evet cahilim, neden olmasın? Fakat o kitapları yazarlar benim bakış açısına sahip değildi ve bu soruyu benim anladığım gibi anlamadılar. İsterseniz cinsellik hakkında psikanalistlerin ve doktorların yazdığı her şeyi okuyarak bilginelirsiniz, ama ben, şimdiye kadar neredeyse bilinmeyen başka bir bakış açısına götürmek istiyorum size.

Bu bakış açısı nedir? Bazen şu hayali resmederek eğlenirim. Üç ya da dört üniversiteden diplomalı bir profesör laboratuvarında çalışıyordur ve orada her tür araştırmayla deneyleri yapmaktadır... Ama işte on iki yaşındaki oğlu bahçede oynarken bir ağaca çıkar ve oradan bağırır: “Baba, amcamla halam geliyor!” Hiçbir şey görmeyen baba çocuğa sorar: “Ne kadar uzaktalar? Üzerlerinde ne var?” Ve çocuk ona bütün bilgileri verir. Bütün bildiklerine rağmen baba hiçbir şey görmemektedir, hâlbuki küçücük ve cahil olan çocuk çok uzağı görmeyi becerir; nedeni yalnızca bakış açısının farklı olmasıdır; babası aşağıda kalmışken o çok yukarıya çıkmıştır.

Bu sadece bir hayal elbette, ama size entelektüel yetilere ve bilgilere sahip olmak faydalı olsa da bakış açısının daha önemli olduğunu anlatacaktır Evren, yer bakış açısıyla bakıldığında tamamen farklı sonuçlar verir. Herkes şöyle der: “Güneş doğuyor, güneş batıyor...” Evet, bu doğru, ama yanlış da. Yer bakış açısından bu doğrudur; dünya merkezli bakış açısından haklısınız. Fakat güneş merkezli, güneşi temel alan bakış açısından yanlış. Herkes hayata yer bakış açısından bakar ve elbette bu bakış açısıyla haklıdırlar. Şöyle derler: “Yemek yemek, para kazanmak, zevklerden faydalanmak gerekir...” Ama kendilerini güneş noktasına yerleştirselerd, yani tanrısal, spiritüel bakış açısıyla baksalardı her şeyi çok farklı görürlerdi.* Ve benim sahip olduğum bakış açısı da budur. Bana aşkın ve cinselliğin doğasını size bambaşka şekilde göstermeyi sağlıyor.

İlk bakışta cinselliği aşktan ayırmak zor gibi görünür. Her şey Tanrıdan gelmektedir ve insan aracılığıyla ortaya çıkan bütün enerjiler kökenlerinde tanrısaldir: fakat bu enerji hangi

* *Tiferet’in İhtişamı* – spiritüel pratikte güneş, Bütün eserleri, c. 10, Bölüm VII: “Heliosantrik bakış açısı”, ve “Tinden ve gerçekten” Izvor 235, Bölüm I: “Evrenin yapısı”

iletken aracılığıyla ortaya çıktığına göre değişik sonuçlar meydana getirir. Bunu elektriğe benzetebiliriz. Elektrik doğasını açıklayamadığımız bir enerjidir, ama bir lambadan geçtiğinde ışığa dönüşür; hâlbuki ışık değildir. Bir ocaktan geçerken sıcaklık olur, bir mıknatıstan geçerken manyetizma haline gelir, bir vantilatörden geçerken hareket olur. Aynı şekilde ortaya çıktığı insan organına göre şu ya da bu biçimi alan orijinal bir kozmik güç bulunmaktadır. Beyinde akıl, mantık ortaya çıkar; solar pleksus* ya da Hara merkezinde** duyu ve duygu oluşur; kas sisteminden geçerken harekete dönüşür ve nihayet üreme organlardan geçerken karşı cinse çekim haline gelir. Ama hep aynı enerjidir.

O halde, cinsel enerji çok yüksekte gelmektedir, ama üreme organlardan geçerken bazı hislenimler, bir uyarım, bir yaklaşma arzusu oluşturur ve bu görünümelerde sevginin zerrisi bulunmayabilir. Hayvanlarda bu böyledir. Yılın bazı dönemlerinde çiftleşirler, ama bunu aşkla mı yaparlar? Sık sık birbirini parçalarlar ve peygamber devesi gibi bazı böceklerde, ya da bazı örümceklerde olduğu gibi, dişi erkeği yer. Aşktan mıdır bu? Hayır bu saf cinselliktir. Aşk, o enerji insanda aynı zamanda başka merkezlere dokunduğunda başlar: kalbe, beyne, ruha ve tine. O anda o çekim, o birine yaklaşma arzusu düşüncelerle, duygularla, estetik bir zevkle aydınlanır ve ışıldar; artık kişi partnerini hiç dikkate almadığı bencil bir tatmin peşinde değildir.

Evet aşk cinselliktir, ama onun genişlemiş, aydınlanmış, dönüşmüş bir halidir. Aşkın o kadar çok seviyesi ve görünümü vardır ki, bunları numaralandıramayız, sınıflandıramayız bile. Örneğin bir erkek, genç ve güzel bir kıızı

* Göğüs kafes altı boşluğundaki güneş siniragı, yoga öğretilerde burada önemli bir çakra, psişik enerji merkezi bulunmaktadır.

**Hara, Japon gelenğinde göbek deliğın üç parmak altında bulunan psişik bir enerji merkezi. farklı geleneklerde farklı isimlerle geçer.

sevmektedir, ama fiziksel olarak ona çekim duymaz: onu mutlu, sağlıklı, eğitilmiş, zengin, toplum içinde iyi bir yerde görmek istemektedir. Bu nasıl açıklanabilir? Bu sırf cinsellik değildir, aşktır, o halde, üst bir seviyededir. Fakat bu aşka yine de bir miktar cinsellik girmelidir, çünkü şu soru sorulabilir: bu adam neden bir başka kişiye, yaşlı ve çirkin bir kadına ya da başka bir adama bağlanmamıştır? Evet, eğer incelenirse en azından hafif derecede bir cinsellik keşfedilir.

Cinsellik... Aşk... Demek ki yalnızca bir seviye sorunudur. Artık yalnızca bazı kaba fiziksel hislenimler üzerinde durmadığınızda, bu kozmik gücün üstün seviyelerinin sizi istila ettiğini hissettiğinizde bu aşktır ve göksel bölgelerle aynı düşünceleri paylaşmaya başlarsınız. Fakat kim bilir kaç kişi bir kez arzuları giderildiğinde birbirlerini terk ederler, ya da hatta dövüşmeye başlarlar! Onlar için önemli olan tek şey deşarj olmak, gerilimden kurtulmaktır ve bir süre sonra o enerji yeniden kendilerinde birikirse yeniden gülümsemeye, sevecen olmaya başlarlar, ama yine tek amaçları vardır: hayvansallıklarını tatmin etmek. Bu durumda ne gibi bir aşk söz konusu olabilir?

İhtiyaçlarımız, arzularımız var ve bu normal, özellikle gençken. Her şeyi öngörmüş olan doğa türün çoğalması için bunu gerekli bulmuştur. Eğer erkekle kadın birbirleri karşısında soğuk kalsalardı, bu itki ve içgüdülerden serbest kalsalardı, insanlığın sonu gelirdi. O halde, yaratılmışları fiziksel olarak birbirlerine yakınlaştıran doğadır, fakat aşk başka bir şeydir.

Cinselliğin insanoğlunu yalnızca kendi zevki peşinde koşmaya iten tamamen benmerkezci bir eğilim olduğu söylenebilir ve bu işi en büyük vahşiliğe kadar götürebilir, çünkü kişi diğerini düşünmemekte, yalnızca kendisini tatmin etmek istemektedir. Hâlbuki, aşk, gerçek aşk, önce diğerinin mutlu-

luğunu düşünür, fedakarlık üstüne kuruludur: zaman, güç, para açılarından fedakarlık üstüne. Diğerine yardım etmek, onun serpilmesi ve tüm imkânlarını geliştirmesi için yardımcı olmak amacındadır ve spiritüellik de işte aşkın cinselliğe hâkim olduğu noktada başlar, insanoğlunun kendisinden diğerinin iyiliği için bir şey koparabildiği yerde. Ne olursa olsun ondan mahrum kalınamıyorsa bu aşktan kaynaklanmamaktadır. Bir erkek bir kadının üzerine atılırken ona verebileceği zararı düşünmekte midir? Hayır, ve hatta içgüdülerini tatmin etmek için kadını öldürmeye bile hazırdır. Cinsellik budur, tamamen hayvani bir içgüdü.

Şöyle diyeceksiniz: “Apaçık. Bunda tanrısal hiçbir şey yok!” Aksine cinsellik esasında tanrısaldır, ama insanoğlu kendisine hâkim olmayı bilmedikçe işin görünümüleri elbette tanrısal olmaz. Cinsellikte iyi olan, türün çoğalması için çalışmasıdır, fakat sadece zevke yönlendirilirse ziyan olur. Bugünlerde bu alanda inanılmaz şeyler icat edildi. Hap zaten var ama telaffuz etmek bile istemediğim sayısız ürün ve nesne de satılıyor. Burada artık türün yayılması değil, sırf zevk söz konusu.

Bu şeylerin var olması ya da olmaması gerekliliği sorusu üzerinde durmayacağım. İnsanlığın bugünkü durumunda ahlakçılar, din adamları bile bunların olmasını gerekli buluyor çünkü insanın aşağı, hayvani doğası henüz o kadar güçlü ki ortaya çıkmasına izin verilmezse daha zararlı durumlar ortaya çıkarabilir. Yani bu konuyu tartışmak istemiyorum, yalnızca zevke dalmak için her tür ürün ve alete başvurmak yerine insanları bu enerjiyi kontrol etmenin avantajları hakkında eğitmemenin, onu tanrısal bir amaç için spiritüel çalışmalarda kullanmamanın yazık olacağını söylüyorum.

Aşk ve cinselliğin dıştaki görünümlerinde hiç fark yoktur. Aynı davranışlar, aynı kucaklaşmalar, aynı öpücükler vardır...

Fark enerjilerin aldığı yöndedir. Sırf şehvet tarafından itildiğinizde diğer kişiyle ilgilenmezsiniz, hâlbuki onu sevdiğinizde onu özellikle mutlu etmek istersiniz. O halde, cinsellik ve aşk fiziksel düzlemde o kadar farklı değildir, yalnızca görünmez, psişik, spiritüel düzlemde farklılaşırlar. Nasıl yani? Size açıklamak istediğim şey tam da budur.

Cinsellik sorununu işleyenler; fizyolojistler, psikiyatristler, cinsellik uzmanlarının hiçbiri cinsel etkinlik sırasında incelikli, eterik ve akışkan alanda ne olup bittiğini hiç keşfetmemiştir. Uyarımlar, gerilimler, ihraçlar oluştuğunu bilirler, hatta bunları sınıflandırmışlardır bile. Onların bilmedikleri şudur: salt fiziksel, biyolojik, bencil cinsellik söz konusu olduğunda sübtıl planlarda* kaba şekillerde ortaya çıkan patlamaların, kırmızının, ama kirli bir kırmızının, hâkim olduğu karmaşık, mat renkli çok kalın yayılmalar oluşturduğu ve bütün bu yayılmaların derinlerdeki karanlık yaratıkların yemeklerini ve kendileri için hayatı önem taşıyan o enerjilerle ziyafet çekmeyi beklediği yerlere batıp yok olduğudur. Az tekâmül etmiş yaratıklardır bunlar ve genellikle âşıklardan beslenirler. Şaşırdınız ama gerçek bu: âşıklar görünmez dünyada ziyafet verirler.

Geçmişte evlenme ya da bir ziyafet vesilesiyle krallar ve prensler günlerce süren halk ziyafetleri verirdi. Böylece bütün dilenciler, serseriler, varlıksız kimseler yemek yemeye gelirdi çünkü herkese yemek dağıtılırdı. Ve görüyorsunuz aynı şey tekrarlanıyor, ama bilimin henüz keşfetmediği bir biçimde. Bir erkekle bir kadın birbirlerine çekim duyduğunda, sevişip birleştiklerinde onlar da ziyafet verir ve bu ziyafet pek çok

* Teosofik, okült, ezoterik literatürde evrende kademe kademe birbiriyle iç içe daha süptıl (narin) olduğu varsayılan **oramlar** olduğu kabul edilir. Bunlara “plan”, âlem, dünya veya düzlem denilir. İçinde yaşadığımız fiziksel plan bunlar arasında en kabası ve beş duyumuzla tek algıladığımız olanıdır. Her planın maddesel yapısına uygun bedenler de vardır. Örneğin astral beden, zihinsel beden vs.

başka yaratılmış önünde, açık bir biçimde gerçekleşir. Birleşimleri gizli kalsa da görünmez dünyadan onları ziyarete gelenler olur ve maalesef bunlar onların zararına kendilerine ziyafet çeken ve her şeyi yalayıp yutan kurtçuklar, cinlerdir, çünkü o sızıntılarda ruh, tin, tanrısal yan için çok az element vardır. İşte sevgililerin alış verişleri bu yüzden onlara nadiren büyük faydalar sağlar; tersine fakirleşirler bile: bakışlarında, yüzlerinin renginde, hareketlerinde ve tüm varoluşlarında eskisi kadar canlı ve ışıklı olmayan bir şey peydah olur. Çünkü henüz fazlasıyla aşağı olan aşkları karanlık yaratıkları çekmiştir. Neden bunların yerine yine beslenmeye ihtiyaçları olan doğa varlıklarını hatta melekleri, bütün o ışıksal varlıkları davet etmediler ki?...

Bir majisyen ritüel yapmak istediğinde, işe, korunmak için çevresine bir çember çizmekle başlar, kötücül ruhlar çevresinde dönerek onu rahatsız ederler; ona zarar vermek, onu yıldırımla çarpmak isterler, ama içeri giremezler çünkü o çemberin içinde majisyen tıpkı bir kaledeki gibi korunmadadır.* Fakat erkek ve kadınlara karanlık varlıklardan kurtulmaları hiç öğretilmez ve bu beni bir gün çok cüretkar bir şey söylemeye itmiştir: insanlığın çektiği bütün eziyetlerin kökeninde erkek ve kadınların aşağı seviyedeki sevişmeleri vardır. Evet, eğer tüm o savaşlar ve salgınlar meydana geliyorsa, hayvanlar gibi, aptalca, mide bulandırıcı, cehenneme yakışır şekilde sevişenler yüzündendir. Çünkü böylece insanlığa kötülük etmeyi arzulayan tüm o varlıklara malzeme verirler, onları besler, güçlendirirler. Eğer erkek ve kadınlar bunu bilselerdi yaptıklarından o kadar üzüntü duyar, mutsuz olur ve mideleri bulanırdı ki sevmeyi öğrenmeye özen gösterirlerdi.

Aşkın spiritualize edilmesi Tanrının Krallığının gelmesinin şartıdır. O halde, aydınlanmış, yüksek bir aşk ideali olan-

* *Tanrısal Maji Kitabı*, Izvor 226, Bölüm II: "Majikal Çember: Aura"

lar Tanrının Krallığına cinsel güç olan o enerjiyle hizmet edebileceklerini bilmelidir. Ve o halde sevişsinler, kucaklaşsınlar ama bunları o aşkı tanrısal bir şeyin gerçekleşmesine adanmak fikriyle yapsınlar. O anda öyle güzellikte yayılımlar üretirler ki melekler bile şaşırıp büyülenir ve sonrasında onlara hediyeler getirirler.

O halde, tekrarlıyorum, aşkınızın doğası ne olursa olsun yapmanız gereken hareketler hep aynıdır: sevdiğiniz varlığa yaklaşmalı, onu sıkmalı, kucaklamalı, okşamalısınız; hiçbir şey değişmez: fark o hareketlere ne kattığınızdadır ve önemli olan da budur. Biri “Ah, şu adamın şu kadını öptüğünü gördüm!” der ve onları yargılar. Yukarısı buna bakmaz, o, öpücüklerine neler kattıklarına bakar: eğer birbirlerine güzel, saf bir şey vermişlerse Yukarısı onları ödüllendirir. Dünya üzerinde cahiller tarafından mahkum edilirler belki, ama yukarıda ödüllendirilirler.

Eğer aşkınıza ezeli ve ebedi hayatı, ölümsüzlüğü, saflığı, ışığı koyarsanız ve sevdiğiniz sizin sayenizde büyür, ilerler ve serpilirse o zaman bu gerçekten aşktır çünkü gerçek aşk her şeyi iyileştirir. Ama birini seviyorsanız ve onun hayatı kayıyorsa kendinize duygularınızın niteliği konusunda sorular sormalı ve: “Bu varlığı mahvettim. Önceden göz kamaştırıcıydı ve şimdi ise o bir enkaz.” demelisiniz. Yani gurur duyacak bir yanınız yoktur ve hatalarınızı tamir etmeye çalışmalısınız.

Aşkınız birini büyütmeli ve yalnızca aşkınız sayesinde onun serpildiğini gördüğünüz zaman mutlu ve gururlu olabilirsiniz, Yukarısına ona yardım edip korumayı başardığınız için teşekkür edebilirsiniz. Fakat genelde insanlar böyle şeylerle uğraşmaz ve sonra gelip bana şöyle derler: “Onu seviyorum, onu seviyorum!” – Evet, diye cevap veririm, onu sevdiğinizizi biliyorum, ama onu yemek için tencereye koydu-

ğunuz bir tavuk gibi seviyorsunuz: onu seviyorsunuz, yiyor-
sunuz ve bitiyorsunuz.” Hayır, aşk varlıkları asla yutmamalı,
yıpratmamalı... Görüyorsunuz, benim anladığım şekliyle aşk,
aydınlanmamış kalabalığın ya da gençliğin hayal edebildiğinden çok farklı.

İnsanlar sevmeyi bilmiyor ve sonra kendilerini doğrulamak için bana şöyle diyorlar: “Üstadım, siz insan doğasını tanımıyorsunuz, korkunçtur!” Ah pekala, ben insan doğasını tanımıyorum!... Ama onlara şöyle cevap vereceğim: doğalarını nasıl asi yaptıkları gibi, bilgece davranıp onu asaletli de yapabilirler. Ancak, geçmiştebu yönde çok çaba harcamamışlar, bu yüzden kaçınılmaz olarak uğraşmaları çok zor bir doğaya sahipler. Her şey böyle açıklanabilir, Bu nasıl açıklandığı: onların hataları ve hiçbir bahane onları haklı çıkartamaz.. Pek çok kişi artık çaba harcamamaya karar veriyor, çünkü kendi kendilerine değişmenin mümkün olmadığını söylüyorlar. Aksine, bu mümkün. Ve bundan böyle, büyük engellerle karşılaşsanız da şöyle demelisiniz: “Üstat bize bu aşktan bahsetti ve onu tanımak istiyorum.” Sürekli gerçeğin size sunduğundan farklı olduğunu iddia etmek niye? İşte: gerçek; sanki bu kelime her şeyin özürü olabilirmiş gibi! Fakat gerçek var, gerçek var.

Cinselliğin bir gerçek olduğunu inkâr etmiyorum ama, bu kadar aşağı, kaba bir gerçeğin üzerinde durmak neden? Yine gerçek olan ama daha incelikli başka bir gerçeklik seviyesi var. Bazı varlıklar o gerçekliği yakalayıp yaşamayı başarmıştır ve şimdi onları dünyadaki hiçbir şey için bu gerçekliği bırakıp geriye dönmeye ikna edemezsiniz, istemezler. Ama maalesef ne kadar trajiktir ki diğer bazı insanların da dünyada hiçbir şey uğruna aşklarının seviyesini genişletmeye, yükseltmeye ikna edemezsiniz; kendilerini kurtarabilecek bütün büyük gerçekleri görmezden geliyorlar, sonra elbette yönle-

rini kaybedip dengesiz ve eziyetli olmanın kaçınılmaz sonuçlarına, hayvansallığa inmeye devam ederler. Bu normaldir, aşkları yalnızca birkaç dakika boyunca harika olabilir, sonra küle, cürufa dönüşür. Şöyle derler: “O kadar güzeldi ki!” Evet öyleydi... Ama artık değil, sürmedi ve altın kurşuna dönüştü. Hâlbuki göksel aşk ebediyete kadar altın olarak kalır, hiçbir şey onu paslandıramaz.

İnsanda bir kalıtım vardır ve bu kalıtımla mücadele etmelidir; binlerce yıldır insan türü aşkla ilgili hücrelerine kaydedilmiş bir algı taşımaktadır ve bunu silmek zordur. Fakat bugünden yarına aşk algınızı dönüştüremiyorsunuz diye büyük Üstatların dediklerine inanmazlık etmemelisiniz. Eğer değiştirmeyi başaramıyorsanız, çok basit, bunun nedeni deforme olmuş ya da zayıf olmanızdır, inisiyeller sizi kandırdı diye değil.

Aşağı eğilimleriniz oldukça onları tatmin etmeye zorunlanırsınız, ama bu sizi iyileşmenin mümkün olduğuna inanmaktan alıkoymamalı. Ve başka türlü, yüce, tanrısal eğilimler geliştirmeyi başardığınız gün öncesinde şuraya buraya dağılmış birkaç damlayla beslenirken (hatta onları bile bulabilmek için ne çok hayal kırıklığı ve kötülükle dolu bir hayat yaşadınız!) kozmik Aşk okyanusunda yüzeceksiniz. Artık o kozmik okyanusa daldığınız için dilediğinizce kadar içersiniz, başkalarından birkaç damla aşk çalmaya ihtiyacınız olmaz.

Söylediklerimin bazıları için anlaşılmaz olacağını biliyorum. Ama birkaç enkarne sonrasında aşklarını dönüştürmeyi başaracakları umuduyla ellerinden geleni yapsınlar. Ölümüne uğraşmamak lazım! Başka enkarnasyonlarda zaten çalışmış olanlar için fiziksel planda çok az şeyle yetinmeyi başarmak daha kolaydır, hatta onlar daha sonra tamamen özgürleşebiliyor yukarıdaki, spiritüel plandaki aşkı tadabilirler.

Elbette bu kapasiteye sahip varlıklar nadirdir. Kim bilir

kaç keşiş ve rahibe neye giriştiklerini bilmeden bekârlık yemini etmiştir! O zamanlar çok gençlerdi, kendilerini tanımıyorlardı, insan doğasını tanımıyorlardı ve bir gün, güdü ve tutkular uyandığında onların altında kaldılar. Ne büyük trajedi! Evet, manastırlarda erkek ve kadınlar büyük trajediler yaşamıştır! Bir manastırda kendine İsa'nın nişanlısı olduğunu söyleyerek işkence etmekten ve bu arada hayallerinde herkesle zina yapmaktansa evlenip çocuk sahibi olmak çok daha iyidir. Bu durumda manastırlardan çıkmak daha iyidir. Tanrı çok daha engindir, eğer biri kendisine işkence etmek pahasına Ona mutlak biçimde kendisini adayacaksa bunu ondan asla istemez. Yönünü kaybetmiş, düzensiz bir hayatın yaşanmasındansa, atmosferin bütün o doyurulmamış arzularla kirletilmesinden bir karı -ya da koca - olarak iyilik yapılmasını tercih eder.

Büyük mistikler bile tüm hayatları boyunca cinsel güç tarafından işkenceye uğramıştır ve sonunda ucu ucuna huzura kavuşmuşlardır. Avila'lı Azize Tereza çok tutkuluydu. Aynı şekilde Azize Tereza'sının nasıl yaşadığı bilinmiyor, hangi ayartmalarla karşılaştığı da. Anlatıldığı gibi küçük, minyon, tatlı ve narin yüzlü bir kız değildi. Hayır, doğası güçlü ve kuvvetliydi. Ben ona hayranım, Azize Tereza'yı çok seviyorum, ama durumu kurtarmak bahanesiyle yanlış biçimde sunulması taraftarı değilim!...

Aynı vurguyu inisiyelerin, büyük üstatların çoğunun tanıtılma şekli hakkında da yapabiliriz. O istisnai varlıklara dönüşmek için geçmeleri gerekmiş olan mücadeleleri silerek haklarında her tür efsane uyduruluyor. İnsanlara tekâmül yolunda ilerlemeleri için göstermeleri gereken çabalarda böyle yardım edilmez.

II

O halde bazı şeyleri açıklığa kavuşturalım. Pek çok mistik ve aziz son dakikaya kadar son derece tutkulu oldular ve bunda ayıplanacak hiçbir şey yok. Bazı Hristiyanlar kendilerinde o ateşliliği hissettikleri için lanetlendiklerini sandılarsa da bunun nedeni gerçek ışığa sahip olmamalarıydı ve maalesef kilise de cinsel gücün yüceltilmesi konusunda fazla şey anlatmamıştı.

İnisiyatik Bilim cinsel güdüyü spiritüel ilerlememiz için kullanmayı öğrenmemiz gereken tanrısal enerjinin bir görünümü olarak sunar. Yeryüzünde çok kömürü ve petrol olan ve bu kaynakları işletmeye girişmiş ülkeler son derece zengin olurlar. Aynı şekilde cinsel güç de, onu ışık, sıcaklık üretmek için kullanmayı ve bütün psişik, spiritüel merkezlerini işletmeyi öğrenmek gereken bir enerjidir. Fakat insanlar gerçekten o kadar uzaktır ki bu güce fazlasıyla sahip olan genç bir kız ya da erkek gördüklerinde bu yüzden onlara kızmaya - sanki bu genç insanların hiçbir şey hissetmemesi gerekiyormuş gibi! - hazırlardır. Evet büyüklerin fikri budur ve onlara yardım etmek yerine yıpratırlar ve yollarını kapatırlar. Kimse o gence “Bravo oğlum! Bu zenginliğe sahip olduğun için ayrıcalıklısın... Yalnızca şunu bilmen gerekir: akıllıca davranmazsan bu zenginlik tüm kötülüklerin nedeni olur.” demez. Ona söylenmesi gereken budur ama bunun yerine ondan yakınılır, genç eleştirilir ve soğuk biri görüldüğünde sevinilir. İyi de o soğuklukla ne yapılabilir ki? Hiçbir şey! Ben de böyle

eğitildim, hatta sizden daha feci. Yüzyılın başında Bulgaristan'da nasıl eğitildiğimizi bilseydiniz! Bu nedenle öğretinin ışığına sahip olduğum için Yukarısına teşekkür ediyorum.

Ve şimdi, bugün beni ilk kez dinlemeye gelen genç kızlar ve erkekler varsa onlara yardım etmek için konuşmama birkaç kelime ekleyeceğim. Belki de çok fazla tehlikeli şey anlattığımı düşüneceksiniz... Oh Tanrım, bunlar daha hiçbir şey! Eğer gençliğin öğrenmekte ve duymakta olduğu şeyleri, nelerden bahsettiklerini, nelerle ilgilendiklerini bilseydiniz aptallaşırdınız. On iki, on üç yaşındaki küçükler bile birbirlerine bu hikâyeleri anlatıyor! Benim bunlar yanında söylediklerim hiçbir şey...

Bir gün genç bir kız beni ziyaret etti; çok güzel, sempatik bir kızdı ve haline tavrına bakıldığında iyi eğitilmiş olduğu belli oluyordu. Fakat bana çok mutsuz olduğunu çünkü bir görüntüye takıntılı olduğunu anlattı: baktığı her yerde; çiçeklerde, meyvelerde, nesnelerde ve hatta tavanda bile erkek cinsel organını görüyordu. Ve inançlı, Katolik olduğu için de kendisini kaybettiğini hissediyor, günah işlediğini düşünüyordu. Bunları duyunca gülmeye başladım. Biraz şaşırarak bana baktı ve ona şöyle dedim: “Dinleyin beni, bu durumdan çıkmanıza yarayacak bir imkân vermeme, size açıklamama izin veriyor musunuz? - “Oh evet”, dedi, “evet.” Ve ben de ona anlattım: “Bana söylediklerinizde kötü, fena hiçbir şey yok. Doğal, normal bu. Herkesin başına gelen şeyler bunlar, az ya da çok elbette ama cesaret kaybedecek bir şey yok. Doğa türün çoğalmasıyla meşgul ve erkeklerle kadınlarda bu simgeleri yaratan o, fakat kişi nasıl hareket edeceğini, bu simgeleri nasıl kullanacağını bilmeli. Yoksa ne hale gelirsiniz kim bilir..”

“İşte yapmanız gereken şey. Bir meyvenin ya da nesnenin üzerinde o resmi gördüğünüz zaman üzölmek yerine dikkatle

bakın... Ama üzerinde çok durmayın, çünkü bazı arzuların uyanma ihtimali var ve o zaman da insan teskin olmak için hareketlere başvurur ve bu böyle gider... O halde, bunların oluşmaması için biraz felsefe yapın, yani o organların oluşumunu yöneten Akli düşünmeye başlayın. Düşünün, meditasyon yapın, bu kadar mükemmel şeyleri yaratmakla meşgul olan yüce Akla hayran olun, böylece o şeyin karşınıza çıkarabileceği ayartmaları unutmuş olursunuz çoktan. Hâlbuki onu yüklenirseniz işin içinden çıkamazsınız. O görüntüyü, size kaynağa kadar iletebilecek bir başlangıç noktası olarak kabul edin. Eğer o başlangıç noktasına sahip olmazsanız kısmetinize, yukarıya nasıl varabilirdiniz? Ama onu yalnızca başlangıç noktası olarak görün, üzerinde çok durmayın yoksa dalar ve kendinizi kaybedersiniz. Onu sadece kullanmalısınız.

“Maalesef insanlar düşünüp hayran olmak için şekiller dünyasının ötesine geçmeyi bilmiyor. Onları kurtaracak şeyin tam da hayranlık olduğunu bilmiyorlar. Şöyle diyorsunuz: “Ne oluyor ama bana? Korkunç bir şey bu, mide bulandırıcı.” Ve kendinizi kaybetmenize neden olan bu. Bu eski algıları değiştirin ve artık “Bu korkunç” yerine “Bu ne güzellik! Olağanüstü! Ne akıl! Doğa nasıl oluyor da bu kadar olağanüstü bir şey yaratabiliyor?” deyin. Böylece hayranlığa geçer ve dengeyle huzura yeniden kavuşursunuz!” İşte o genç kıza bunları söyledim ve çok mutlu olarak gitti.

Tanrı ne yaptıysa iyi yapmıştır o halde yaratımlarını bozmak neden? Bazıları cinselliğe Tanrı yanlış yaratmış gibi yaklaşıyor... Eh, asıl kötü olan bu, asıl cezalandırılan bu. Tanrının yaratmış olduğu her şeye hayranlık duyulmalı, çünkü O neyi niçin yarattığını biliyordu. Yargılamak bize düşmez. İnsanlara ne komik bir felsefe verilmiş! Siz şimdi bunun onları saflık içinde, iffetli tutmak için yapıldığını söyleyeceksiniz. Fakat onları bütün saflık yasalarına karşı gelmeye iten

tam da bu, çünkü bazı şeyleri onlara ne kadar şeytani, cehennemeye yaraşır olarak sunarsanız onları o kadar o şeyleri gidip görmeye, tatmaya itersiniz!

Cinsellikle ilgili her şeyi çirkin ve mide bulandırıcı olarak mahkum ederek kimsenin onunla ilgilenmeyeceğine, hiçbir şey yapmayacağına mı inanıyorsunuz?... Peki o halde onu mide bulandırıcı bulan insanların çoğunluğu nasıl oluyor da bu rahatsız duyguyla yaşıyor? Yapılanlar hiçbir şeyi engellemiyor, aksine. Hatta Baudelaire kişinin en büyük zevki suç işlediğini hissettiğinde aldığını söyler. Evet, bir şeyin yasak, suç olduğu bilindiğinde zevk artar. Doğru olabilir, yanlış olabilir, tartışmak istemiyorum, bu sadece size cinselliği kötülermenin asla bir çözüm olmadığını söylemek içindi, hâlbuki başka türlü düşünürseniz yardım alırsınız.

Cinsellik sorununun tek çözümü erkeklerle kadınların birbirlerini algılama şeklinde yatmaktadır. Bütün düzensizliklerin, taşkınlıkların nedeni ne erkeklerin kadınları ne de kadınların erkekleri nasıl algılamaları gerektiğini öğrenmemiş olmasıdır. Bir erkek kadını bir dişi, Messalina, zevk objesi olarak algıladığında davranışlarını çoktan belirlemiş olur ve bütün tutku eğilimlerini bir sonuca vardırmak zorunda kalacaktır. Ancak onu bir tanrısallık olarak görürse davranışları değişecektir.

İsa şöyle derdi: “Her şey imanına göre.” Evet, şeyler onları görme biçiminize göre şu ya da bu şekle dönüşür.* Bu, insanlığın bundan sonra bilmesi gereken sihirli bir yasadır. İnsanlar aşklarının biçimini sevdikleri kişiyi algılama yaklaşımlarını değiştirmeden değiştirebileceklerini düşünür... Hayır, bu imkânsızdır. Aşkın ifade şekillerini değiştirmek çok zordur. Fakat bir varlığın düşünce biçimini değiştirmek ko-

* İmandan daha büyük aşk, Izvor 239, Bölüm V: “İmanına göre olsun”

laydır ve böylece kendiniz, duygularınız, eğilimleriniz ve dolayısıyla aşkınızın ifadesini de. Ben böyle yapıyorum ve kadını tanrısal olarak görüyorum. Şöyle diyeceksiniz: “Zavallı adam, gerçekten ne kadar uzaksınız! Kadının ne olduğunu bilseydiniz!” Bilmediğimi mi düşünüyorsunuz?... Ama ben orayı düşünmek istemiyorum; ne onun ne olduğunu, ne de ne olabileceğini. Ve bu bana yardımcı oluyor: bunu kendim için yapıyorum. Kadının ne olduğunu bilmediğimi düşünüyorsanız! O zaman onu en korkunç varlık olarak görmek için her nedenim olurdu, ama önemli değil, ben onun benim için tanrısalığı temsil etmesini istiyorum. Böylece onu tanrısal görüyorum ve bundan faydalanan da benim: ne hissettiğimi ve neler keşfettiğimi bilseydiniz! Bu bakış açısı bütün bir felsefeyi barındırıyor.

Yıllar önce beni görmeye bir doktor geldi. Yaşlı bir doktor, şişman, göbekli. Bana kadınlardan bahsetmeye başladı. Ve bana ne söyledi biliyor musunuz? Şöyle dedi: “Kadın vajinadan başka bir şey değildir.” Donakaldım, evet bu kadar bayağı düşüncelere sahip olmanın neye yaradığını söyleyin bana. Bir bakıma doğrudur, evet insanoğlunun çok da estetik olmayan her çeşit organa, bağırsaklara sahip olduğunu yadsıyamayız. Ama o bağırsaklar, o yaptıkları görevler... İnsan onlardan mı ibarettir? İnsanlar her şeyi birbirine karıştırıyor. İnsanoğlu şu ya da bu göreve uygun kılınmış organları olan fiziksel bir bedene sahip olmak zorunda, ama o yalnızca fiziksel görünümünden ibaret olmaktan çok uzak.

Erkek ve kadın organlara indirgenemez, onlar düşünen ve hisseden varlıklardır, onlar ruhları ve zihinleri olan varlıklardır.

Bir erkek, kadının bir organdan ibaret olduğunu düşünerek ne tür bir mutluluk hissedebilir ki?... Bütün psişik hayatı zehir olur. O doktor psikolog değildi: içsel durumumuzu şu

ya da bu düşüncenin nasıl etkilediği konusunda öğrenim görmemişti. Ve beni ilgilendirence bütün düşündüklerimin üzerimdeki yansımalarını öğrenmektir... Ve kadının tanrısal olduğunu düşünmeyi tercih ediyorum. Şöyle diyeceksiniz: “Ama gerçek bu değil!” Evet, belki de haklısınız ama haklı olmanız beni ilgilendirmiyor ve gerçeğiniz en zararlı şeylerden biri. İllüzyon ve yalanlarla yaşarken – bunların illüzyonlar ve yalanlar olduğunu varsayarsak - en mutlu erkek benim. Bütün kadınları tanrısal, Tanrısal Ananın bir görünümü olarak görüyorum, yalnızca kadınların dünya üzerinde bulunması düşüncesi ile bile nasıl bir mutluluk, nasıl bir neşe hissettiğimi bilseydiniz! Muhteşem bir şey bu!... O doktor gibi düşünseydim size konferans vermeye gelir miydim, buna inanıyor musunuz? Sizi görme, sizinle konuşma arzum olmazdı, hiçbir şey istemezdim.

O halde, bu iş çok ileri gider! Ve siz de kavrayış biçimlerinizi değiştirmelisiniz. Erkekler kadınlarla ilgili düşüncelerini değiştirmelidir ve kadınlar da erkeklerle ilgili düşüncelerini: yoksa tekâmülün kapıları onlara kapanır; ne yaparlarsa yap-sınlar hiçbir ilerleme kaydedemezler. Kadınlar için de erkek tanrısal bir şey olmalıdır.

Asla unutmamak gereken şey insanoğlunun iki doğası olduğudur: bir aşağı: hayvansal doğa ve bir de benim kişilik ve bireysellik adını verdiğim üstün, tanrısal doğa.* Bu iki doğayı tanıyarak, inisiyatik bir Okulun müridi hep kendisindeki ve sevdiği varlıklardaki bireyselliği nasıl besleyebileceğini sorar. Ve gerçek aşk da budur.

Ama yalnızca insanların partnerlerini kazanmak için alışkanlık edindiği davranış biçimi üzerinde duralım. Erkek ya da kadın olsun o kişiyi pohpohlamak, ona kompliman yapmak, gururunu okşamak, kısacası kişiliğine dokunmak gere-

* İnsan doğası ve tanrısal doğa, Izvor 213

kir diğer türlü hiçbir şey elde edilemeyeceği bilinir. Yani herkes işini bilir: davranışlarla, sözlerle, hediyelerle başvurdukları hep karşılarındakilerin kişiliğidir. Sevgililerindeki yüce, ideal, ışıklı, mükemmel yetileri uyandırmak ve onları beslemek söz konusu olduğunda bu bir sözle, gülümsemeyle, bakışla olmaz mı... Hiçbir şey bilmezler. Fakat cezbetmek ve aşağı ihtiyaçlarını giderecek şeyleri serbest bırakmak için, o noktada bilge kesilirler. Bu yüzden insan aşkı hala hayvansı, içgüdüsel, tutkulu bir biçimde ifade bulur yalnızca: onda bir şiir, bir mükemmellik ögesi bulunması son derece nadirdir.

İnisiyatik Bilimin rolü insanlara sevdiklerinin yüksek doğasını nasıl besleyebileceklerini göstermektir. Söyleyeceğim şey size tuhaf görünecek ve hatta beni anlayıp anlamayacağınızı da kendime soruyorum, ama yine de söyleyeceğim. Sevgilisini kollarında tutan bir kadın düşünelim, ona elbette şunları diyecektir: “Sevgili André...” ya da “Sevgili Jean...” ya da “Tartampion, sevgilim...”. Çünkü, anlıyorsunuzdur, erkek, kişiliğinin coşması için kendi ismini duymak zorundadır pekala. Şöyle düşünmek için: “Ah! Beni ne kadar da çok seviyor!” ve böylece kadın bütün enerjisini erkeğin kişiliğinin girdabına yollar. Ama şimdi ikisinin de kişiliğin ve bireyselliğin doğasını bildiğini varsayalım; İnisiyatik Bilim eğitimi almış olsunlar: kadın sevgilisini kucaklarken şöyle diyecektir: “Oh Göksel Baba!...” ve sevgilisi de Göksel Babaya kadar yükselecek enerjisinin iletkenine dönüşmekten o kadar mutlu olacaktır! Ve eğer erkek de kadını kucaklarken onun aracılığıyla Tanrısal Anaya yönelirse enerjisi aynı şekilde Yukarısına gidecektir.

Alışverişlerini, orada verip özümseyecekleri tüm çürümüşlük ve mayalanmaları, asla bilemeyeceğimiz aşağı yanla sınırlamak yerine erkek ve kadın Tanrı olan kaynağa bağlanabilmelidir. Evet, bağlanmaları gereken o mükemmellik kay-

nağı olmalıdır, kendileri gibi sınırlı ve kusurlu bir varlık değil. İşte bir kadına “Sevgilim, seni mutlu edeceğim.” Diyen bir erkek. Ona bakıyorsunuz: zayıf, cahil ve mutsuz; kadını nasıl mutlu edecek ki? İkisi de Göksel Babaya ve Tanrısal Anneye bağlanarak o bitmez tükenmez depolardan güçleri çekip alabilir; bu şekilde saf, bozulmaz bir aşk emeceklerdir ve kendilerini sulanmış, aydınlanmış, güçlenmiş, gençleşmiş, mutlu hissedeceklerdir. Tanrısal aşkla bağı aralıksız yaratmayı ve korumayı bilmek gerekir. Yapılan her şey görkemli bir fikre, Tanrının Krallığına ve Adaletine hizmet etmek için duyarlı, saflaştırılmış, aydınlanmış, kutsanmış olmalıdır.*

İşte bunlar insanların sahip olmadığı bilgiler. Yalnızca kendilerindeki ve başkalarındaki kişiliğe hizmet ediyorlar ve yeraltındaki köklerin kişiliği gibi o da onları uçuruma sürük-lüyor. Fakat insanların bakış açılarını değiştirmek zor. Eskimiş alışkanlıkları var ve sürekli bunları tekrar ediyorlar: hep kendi kişiliklerini tatmin ediyor ve aç kalan bireyselliklerine hiçbir şey vermiyorlar.

Maalesef sürekli olarak her gün nice unsur alan kişilik doymuş olmaktan uzak kalıyor, asla minnet duymuyor. İspatı da şu: bir kadın sevdiği adama her şeyini veriyor, her şeyini ama adam onu unutmuyor, çoktan başkalarıyla. Neden? Çünkü kadın onu sadece cinsel açıdan tatmin ediyor. Ondaki yüce bir şeyi, yapılan iyiliği asla unutmayan ve sonsuza kadar min-netkâr kalan asalet dolu diğer doğayı beslemeyi başaramıyor. Ve sonra zavallı kadın yakınıyor: “Ona her şeyimi verdim ve bakın şimdi bana nasıl davranıyor! ”Eh evet, çünkü kadın er-keğin her zaman nankör kalacak doğasını besledi.**

* Tanrının Krallığını ve Adaletini Arayın, Kısım IV, Bölüm 1: “Tanrının Krallığı ve Adaleti”

** *İmandan Daha Büyük Aşk*, Izvor 239, Bölüm X: “Varlıklarda güvenimizi nasıl inşa edebiliriz”.

Bu iki doğa sorunu sizin için daha açık hale geldiğinde cinsel sorunlarınızı daha iyi çözmeyi başaracaksınız. Kişisel, bencil eğilimlerini başıboş bırakan kişi cinselliğinin hâkimiyetini kaybeder. Sanki organları ondan bağımsız işlemektedir, kişi ne olursa olsun o şeyi durduramamakta hatta frenleyememektedir. Sadece tespit eder ve hiçbir şey yapamaz, onu etkisi altına alan, her şeyini çalan başka güçler vardır; o, orada yalnızca gözlemlemek için bulunmaktadır... Hâlbuki spiritüel aşkta hâkim olan ve beslenenlerin kendiniz, yani ruhunuz, zihniniz, bireyselliğiniz olduğunu görürsünüz. Söz konusu olan yalnızca bakışlar, bir şeyin varlığı, bir koku-dur ama mutlu ve rahatlamışsınızdır çünkü yiyen, içen, nefes alanın size yabancı başka varlıklar değil, siz, kendiniz, üstün doğanız olduğunu hissedersiniz.

Bu konuda size gerçek ışığı veriyorum ve inanın bana hiçbir şeyi uydurmuyorum. Aşk var olan en büyük gizemdir, çok yanlış bilinir ve düşünüp anlamadan uygulanır. Bu yüzden insanlar her zaman çabalar ve kendilerini mutsuz ederler. Bilim muhteşem keşifler yapsa da, aşk sorunu anlaşılıp çözülmekçe insanoğlu kötülüklerden kurtulamaz. İşte yukarısının bana verdiği ve bu sorunu açıkça görmemi sağlayan bakış açısı.

Bölüm 3

Cinsel Güç, Yeryüzündeki Hayatın Koşulu

İnsanoğlunun gelişimini var olduğu andan itibaren izleyin. Küçük çocuk sadece yere yapışmak ister ve o kadar iyi yapışır ki dört ayak üzerinde yürür; bütün gördüklerine dokunmak, hatta onları ağzına sokmak ister... Ama yavaş yavaş büyür ve kalbi uyanmaya başlar, eğer bir erkekse genç kızlar onun için önem kazanmaya başlar, âşık olur. Çok geçmeden bir ev kurmayı ve dünyayı dölüyle ve gerçekleştirdikleriyle çoğaltmayı düşünür... Zaman geçer ve enerjisinin büyük kısmını harcayıp bütün hırslarını gerçekleştiremeden yaşlandığını hissedince onda bir değişim oluşur. Dünya onu o kadar ilgilendirmemez artık ve öteki dünyayı düşünmeye başlar. Bir zaman önce sadece yemeyle, içmeyiyle çocuksahibi olmayla ve asla dünyayı terk etmesi gerekmiyormuş gibi zenginlik biriktirmeyle meşgul olan o insan şimdi o kadar kişiliksiz, çıkarsız, soğuk, yorgun, usanmış hale gelmiştir ki öte tarafa gitmek için her şeyi bırakmaya hazırlanır. Ne olmuştur?... Bu dönüşümün temelinde sadece ve sadece cinsel güdünün zayıflaması yatmaktadır ve şimdi cinsel gücün insanoğlunun felsefesinin doğasını nasıl belirlediğini göreceksiniz.

İnsan o güce sahip oldukça dünyada yaşama fikrine sıcak

yaklaşır, ama o güç onu terk ettiğinde ölmekten başka şey düşünmez. Bu yüzden geçmişte bu olayların hepsini, nereden çıktıklarını, nereye bağlı olduklarını bilen bazı inisiyeler müritlerine acılar veren ve sınırlar içeren dünyadan özgürleşmek, bir ışık ve mutlak mutluluk dünyasına gitmek için cinsel gücün dışavurumlarını ortadan kaldırmalarını ve arzulardan, cazibelerden kaçınmaları gerektiğini öğretmişlerdir. Müritlerin bu işi karşı cinsle görüşmeyerek vs yapmaları gerekmektedir. Yoksa hemen o çarklara kapılacaklardır.

O halde, farklı felsefi ve dini eğilimlerin kökeninde cinsel gücün, cinsler arasındaki çekimin yattığı söylenebilir ve insanların felsefelerini belirleyen de cinsel güce karşı benimsemeyi seçtikleri tavidir: biri onunla hareket eder, diğeri onu ortadan kaldırmaya çalışır. Gerçekte pek çok başka felsefe de vardır, ama hepsi, az ya da çok, bu iki kategoriye girer.

Eğer dünyada acı çekerek kalmak istemiyorsanız, eğer sonsuzluğa, ölümsüzlüğe varmak istiyorsanız türün çoğalmasını artık düşünmemeniz gerekiyor, çünkü o iş sizi dünyada tutan bağlar yaratıyor: çocuklarınızın babasına (ya da annesine) bağlanıyorsunuz, etinizden, kanınızdan olan çocuklarınıza fiziksel olarak bağlanıyorsunuz ve hatta onlarla psişik bağlarınız oluyor. Bu nedenle Budist felsefe insan diğer tarafa gittiğinde bile yani her şeyi çoktan bıraktığını ve özgürleştiğini düşündüğünde bile, çocuklarıyla, bütün ebeveynleriyle bağları olduğunu öğretir. Böylece astral planda aşağı bölgeleri terk edemiyor, bir süre insanların ve özellikle de aile üyelerinin çok yakınında kalıyor, bunu onları gözlemlemek, hayatlarına katılmak ve hatta onlar aracılığıyla beslenmek için yapıyor.* Bu felsefeye göre özgür olabilmek için evlenmemek ve çocuk sahibi olmamak gerekiyor, çünkü isimlerinin sürmesi için aile kurmayı kabul edenler o isim,

* Ve o bana yaşam suyunun ırmağını gösterdi, Kısım X, Bölüm 5. "Cehennem, Araf ve Cennet"

söylendiği gibi “o şirket” tarafından çekiliyor ve hep yeniden dünyaya inmek zorunda kalıyorlar, çünkü o aile onu düşünüyor, oradan, o bulunduğu yerden onu çağırıyor.

İnsanların dünyayla olan bütün bu bağları onları göksel bölgelerde kalmaktan alıkoyuyor. Bu nedenle artık dünyada kökü kalmamasını gerçekten isteyenler birer çileciye, keşişe dönüşüyor. Felsefeleri elbette hakikatli çünkü inisiyatik bilgiler üzerine kurulu. Fakat işe yarar olup olmadıkları, çağımıza adapte olabilmeleri başka bir soru. Artık uygun olmayabilir. İşte çözülmesi gereken sorular bunlardır.

Cinsel güç insanları dünyada tutar ama bunu onları aydınlatmadan, yukarıdaki yüce bölgelere bağlamadan yapar. Bu arada bazı inisiyeleri aydınlatan bilgelik ise onları o yüce bölgelere yaklaştırabilir, ancak onların dünyada yaşamaya devam etmek için artık hiçbir arzusu yoktur. Tanrının onlara verdiği bu gücü tamamen yok etmek isteyen herkes sırf ölmeyi, her şeyi terk etmeyi düşünür, çünkü ancak cinsel güç ana koşulunu oluşturduğu dünyevi hayatı sevdirebilir. O halde, bu gücü asla yok etmemelidir; onu silen kişiler en büyük hatayı yapmışlardır. Elbette onlara arka çıkan şey nirvanaya ulaşmak istemeleridir, ama bunu o kadar tembelce, zayıf bir biçimde istemektedirler ki ne zaman ona varabilecekleri akıllarda soru haline gelir; çünkü nirvanaya ulaşmada aşk yine de sözünü söylemelidir...

Gerçekten aydınlanmış bir varlık Yukarısına bağlanır, aynı zamanda dünyada Tanrının Krallığını gerçekleştirmeye adanmak için bu gücü tutumlu kullanır. Yani iki şeye birden sahip olacaktır: hayatı daha yoğun yaşadıkça, Yaratıcıyla, Yukarısıyla daha çok kaynaşacaktır ve Yukarısıyla daha çok birlikte oldukça dünya için daha çok çalışacaktır.* Diğer türlü hayat başı sonu olmayan bir kurt masalına döner, hiçbir yere varmaz.

* *İsa'nın Gerçek Öğretisi*, Izvor 215, Bölüm V, “Gökte olduğu gibi yerde de”.

Ne yazık ki insanlar bunu hiç anlayamamışlardır, ya birini ya diğerini seçerler sürekli yani ya tamamen maddeci olurlar, ya da... Spiritüel denemez tam anlamıyla, hayır, çünkü ölmek istemek spiritüellik demek değildir. Her halükarda gelecekte reenkarne olmamak için cinsel gücü ortadan kaldırmak isteyenler yine de reenkarne olacaklardır, hem de kaç kez! Evet, onu ortadan kaldırmamayı öğrenmek için geri geleceklerdir. Yukarısı onlara şöyle diyecektir: “Cahiller, Tanrının büyük bir bilgelikle yarattığı milyonlarca yıldır süregelen bu gücü neden hor gördünüz?” Ve onları yeniden dünyaya yollayacaktır.

Soyluların ve bazı mistiklerin durumuna bakarsak gerçeğe o kadar da uymayan ve bugün psikanalistlerin tedavi etmek zorunda kaldığı anormalliklere yol açan bir ahlakı yadıklarının gözlemliyoruz. Eğer bir nehir üzerine, kaynağının kanallarını öngörmeden bir baraj yaparsanız taşacağı an gelecek ve her şeyi tahrip edecektir: barajınız suyun akmasını engellemeyecektir. Aynı şey içinizde yükselen enerjilere baraj koyarsanız da geçerlidir: bilinçaltında gerilim birikecektir ve bir an gelecek, her şey ezilip geçilecektir. Eh evet, insan doğası bilinmediğinde felaketlere koşudur. O halde enerjilerinizi bloke etmemelisiniz, aksine bütün topraklarınızı sulayacak kanallar hazırlamalısınız; tıpkı geçmişte Nil’in suları ülkeyi sulayabilsin diye kanallar kazmış olan Mısırlılar gibi.

Sefahattan yana değilim, ama aynı zamanda dar kafalı yobaz da değilim. Her şeyi silip atmak Tanrının erkek ve kadını yaratma amacını görmezden gelmek anlamına gelir. Yunanistan’a gittiğimde Athos Tepesi’ndeki manastırları görmek istedim. Her yeri ziyaret ettim, orada oturan keşişlerle konuştum ve sanat eserlerine hayranlık duysam da, o yerden büyük bir sıkıntı ve üzüntü izlenimiyle ayrıldım. Çünkü keşişler orada tamamen hatalı fikirlere göre yaşıyorlardı ve özel-

likle de dişil ilkeyi mutlak biçimde yasaklama gereğini duyuyorlardı, çünkü dişi olan her şey onlara göre kötü ve şeytaniydi. Dişil ilkeyi reddederken o kadar ileri gidiyorlardı ki yaşadıkları yere hiçbir kadının ayak basamamasının yanı sıra, dişi bir keçiye bile sahip olamazlardı çünkü hayvan dişiydi. Söyleyin bana, böyle bir felsefeyi onlara esinleyen Tanrı olabilir mi?

Ben ne köktendincilerden yanayım ne de sefahat meraklılarından, size üçüncü bir çözüm getiriyorum. Onunla bütün ruhunuz ve zihninizle sevginin Kaynağına bağlanırsınız ve aynı zamanda dünyayı da terk etmezsiniz, çalışmalarınızı burada, dünyada yaparsınız. İşte üçüncü çözüm tam da bu ve bir gün en iyisinin bu olduğunu anlayacaksınız: hem dünyevi yaşama, hem de Yukarısına sahip olmaz.

Açıklamalarım ile ikna olup olmayacağınızı bilmiyorum, ama belki bir süre sonra buna mecbur kalacaksınız, çünkü başkalarının ikisini birleştirmeye cesaret edemedikleri için çözemediği pek çok soruna çözüm bulduğumu göreceksiniz. Onlar ya cinsel gücü tamamen serbest bırakarak soluğu sefahatta alıyorlardı, ya da tamamen silerek hadımlara dönüyorlardı. Fakat o gücü tamamen sildiğinizde siz de silinirsiniz; anlam, hayatın tadı kaybedilir ve hatta kişi eksileşir, kötü birine dönüşür. Ya bir hadımdan ne bekleyebilirsiniz ki? Senfoniler, şiirler yazmasını mı? Bir hadımda hiçbir yaratıcılık bulunmaz, o bitmiştir, ölümdür.

Bölüm 4

Zevk Üzerine

I

Zevki Aramayın, Sizi Fakirleştirecektir

Bugünün gençliği cinsel özgürlüğü, serpilmeyi, mutluluk ve neşeyi bulacağını düşünerek talep ediyor. Gebelik önleyici haplar artık kolaylıkla sağlanabildiğinden, insanlar düşünmek, kendilerini kontrol etmek, kendilerine hâkim olmak eylemlerinin gerekli olmamasının zevkine varıyor. Hayır, hayır, gözlerimizi kapatalım ve her şeyi kendi haline bırakalım! ... Ve bütün dünyada bu ünlü hapın gittikçe daha fazla sükse yaptığını görüyoruz. Elbette her şeyden önce nüfus dengesi nedeniyle odak noktası oldu, ama sonra hiç de nüfusla ilgili olmayan başka nedenler buna eklendi; özellikle bütün erkek ve kadınların rahatça zevk alma arzusu. On üç yaşında kızların gerçekten hapa ihtiyacı olup olmadığını söyleyin bana... Yine de o yaşta bunu kullanmalarına izin veriliyor ve hatta bazı okullarda öğretmenlerin kendilerinin bunları öğrencilerine dağıttığını öğrendim, evet, öğretmenlerin!...

Gençleri bilmedikleri bir alanda deneyim kazanmakta acele etmeye bırakarak onlara tüm fiziksel ve psişik düzensizliklerin kapısı açılıyor. Deneyimliyorlar ama o deneyimle-

rin uzun vadede felaket getireceğini, yönlerini şaşıracaklarını, hasta olacaklarını bilmiyorlar. Gerçekte ne hap yanlısı olanlar, ne de hapa karşı olanlar hiçbir şey anlamadı. Hap yanlıları bunu hoşgörülerinden yaptı: insanların ne kadar zayıf olduğunu bildiklerinden o zayıflık karşısında boyun eğdiler ve diğerleri, karşı olanlar bunu ikiyezülülükten yaptılar, kendi özel hayatlarında saygısızca yaklaştıkları eski ahlaki gelenekler adına.

Her hâlükârda, hapi odağa yerleştirerek insanlara büyük hizmet ettiklerini zanneden bilim, onlara bütün ifratlara, zayıflamaya, şehvete ve hastalığa kendilerini ceza görmeden bırakmalarında yardım etti. İşte bilimin yaptığı iyilik! Haptan önce erkekler ve kızlar en azından düşünmek, kendilerini biraz kontrol etmek zorundaydı (ahlaki ve saflıkla ilgili sebeplerden değil elbette, ortaya çıkabilecek üzücü sonuçlar dolayısıyla) hâlbuki şimdi kişinin kendisini kontrol etmesine gerek yok, her şey kendi haline bırakılabilir.

Size bir resim vereyim. Geçmişte gemilerin nasıl yol aldığını biliyorsunuz. Alta kalorifer kazanlarına kömür atmamakla ilgilenmesi gereken makinistler vardı, onlar sayesinde gemi ilerlerdi fakat onlar yönlerini görmediği için yukarıda bir kaptanın yönü belirlemesi ve emir vermesi gerekirdi, o da kendi başına gemiyi ilerletme imkânına sahip değildi. İşte insanın bir başka resmi: duygular, heyecanlar, içgüdüler geminin ilerleyebilmesi için kalorifer kazanına konulması gereken yakıtlardır. Fakat yukarıda onu yönlendirecek mantıklı ve zihni açık biri olmazsa gemi parçalara bölünecektir... Kutup okyanusundaki bir gemi gezisinde bir hanım kaptana sormuş: “Gemimiz bir buzdağına çarparsa ne olur?” - “Ah,” diye cevap vermiş kaptan, “buzdağı yoluna devam eder bayan.” Ya gemi? Gemi hakkında bir şey söylememiş, çünkü olacak şey çok açıkmuş! İnsandan da, eğer “gemisi” buzdağına çarparsa bahsetmek ge-

reksiz olur. Simgesel bir şey bu elbette; burada “kaptan” kafadadır ve “makiniistler” de bedeninin her yerinde: karında, midede, cinsel organda... O halde gençliğe şunu söylüyorum: eğer sadece eğilimlerinizi, yatkınlıklarınızı, tutkularınızı izlerseniz, kafanızı patlatmanız kesindir çünkü o güdüler kördür.

Son olarak televizyonda güzel bir kızın şunu açıkladığını gördüm: “Bütün arzularımı komplekse kapılmadan tatmin ediyorum.” Evet bütün “komplekslerinden” kurtulmuştu; yani bilgelikten, hâkimiyetten, muhakemeden... Evet, öyle görünüyor ki bunlar kompleks ve kompleksler de iyi değil, onlardan kurtulmak gerek. Nereye varmak için? Neyi bulmak için? Saçma sapan bir şeyi!

Ne yapmaları gerektiğini iyi bildiklerini düşünen tüm o erkek ve kızlara bir soru soracağım: “Bir fabrikada, bir makinanın karşısında çalışırken, sürececek bir arabanız varken o makineyi kontrol etmiyor musunuz? Ona hâkim olmuyor musunuz? Ya bütün alanlarda, yemek yaparken, çay ya da kahve yaparken, niçin sıcaklığı, şekeri ve tüm içeriğin dozunu ayarlıyorsunuz? Eh, kendinizde de motorlarınızla, aygıtlarınızla aynı şey geçerli. Eğer dikkatli olmazsanız, kendinize hâkim olmazsanız ne olacağını görürsünüz!

Günümüzde gençliğin aklında tek bir fikir var, geçmişin İnisiyelerinin insanların tutkularla ve karışıklık içinde yaşamalarını engellemek için koydukları bütün ahlaki bariyerleri atmak. Kim bilir kaç parlak uygarlık kendilerini sefahata, orji kültlerine bıraktıkları için ahlaki ve fiziksel hastalıklarca yakılıp yıkılarak ortadan kalkmıştır! Bugünkü nesil bütün tabulardan özgürleşmek, mümkün olan en çok zevki tatmak için bütün kurallardan serbest kalmak istiyor ve bu akım öyle bir yayıldı ki insan bunu neyin durdurabileceğini kendisine soruyor. ★

★ Gençlik için bir gelecek, İzvor 233, Bölüm XVIII: “Cinsel özgürlük mü?”

Gerçekte yalnızca inisiyatik bir Öğretinin ışığı insanları bu baş döndürücü düşüşte yolunda tutabilir. O ışık onlara yalnızca kendilerini zevke verirken en değerli enerjilerini kurban ettiklerini gösterecektir. Çünkü sahip oldukları ateşi beslemek için ona bütün kaynaklarını, simgesel olarak konuşursak masalara, sandalyelere kadar evin bütün eşyalarını vermek zorundadırlar; cinsel zevk insanların, onun yanıcı maddesini canlı tutmak zorunda oldukları bir mangaldır, ona komşunun işlerini ya da orman ahşaplarını vermeleri imkânsızdır: kendi özleriyle, kendilerinden sundukları yakıtla beslenir... Köpüren karışımlarda ya da volkanik patlamalarda olduğu gibi her gün kendilerinde olmak için kendi özlerini yakmak zorunda kalırlar. Bilmeden her seferinde güzelliklerinin, güçlerinin bir kısmını kaybederler ve sonunda, her şeyi harcadıklarında kendilerini çirkinleşmiş, sersemlemiş ve hasta bulurlar.

Eğer insanın bir yana şehvet zevkini tadarak kazandıklarını ve diğer yana orada kendisini kaybetmekle yitirdiklerini koyabileceği bir tartı olsaydı, o kişi her şeyi kaybettiğini ve hiçbir şey kazanmadığını gözlemlerdi, yani bu iş yapılmaya o kadar da degecek bir iş değildir. Fakat hislenimlerin silindiğini ya da unutulduğunu (dün yenen yemek bugün etkili değildir) asla düşünmediğinden kendisine fakir bir varoluş hazırlar. Hâlbuki reddetmek için çabalarsa bir an acı çeker, ama geleceği harikulade olur. Sonuçta birkaç hislenimi kaybeder fakat geleceğini kazanır. Düşünmeyenler şöyle der: “Mutluyum, kendimi iyi hissediyorum!” Bu doğrudur ama gelecekleri olmaz. Bir ayyaş örneğini ele alalım, bütün bir felsefeyi özetler bu: zevki şarapta arar, içer, mutludur. Evet, ama sonra devam ederse patronu, ailesi, arkadaşları nasıl tepki verecektir?... ve rezil olmak üzeredir. O halde o hislenim hoştur ama sürmez; gelecekte rezalet bulunmaktadır.

Esav'ın yaşça büyüklük hakkını bir tabak mercimek için kardeşi Yakup'a bıraktığı Tevrat'taki hikâyesini biliyor musunuz?...★ Bir hislenim, bir zevk için büyüklük hakkını feda etmiş ve Yakup bundan faydalanmıştır. İşte yorumlamak için o kadar da üzerinde durulmayan bir hikâye. İnsanların çoğu zevk karşılığında en değerli şeylerinden yoksun kalan kişilerdir; bunu yapmayı bilirler, harika! Ebedi değerde başka edimimler elde etmek için bazı zevklerden yoksun kalma gerekliliğini ne zaman anlayacaklar?

Ahlaka artık saygı gösterilmiyor çünkü temelde gerçek bir bilim üzerine kurulu olduğu bilinmiyor.★★ Kör bir biçimde, aptalca, kişi bütün kaprislerine boyun eğmek istiyor, yıkıma koştüğünü bilmiyor çünkü barajları ve bentleri yıktığında her şey sular altında kalacak, yerle bir olacak, kaçınılmaz bu. İşte bu yüzden gençliğe şunu söyleyeceğim: “Evlatlarım, arzularınızın her birinin sizi yönlendireceği yeri ayırt etmeyi öğrenmelisiniz.” Eğer kendinizi fakirleşmiş, zayıflamış ve mutsuz hissederseniz yanlış yoldasınız demektir. O zaman başkasını seçin! Asla sadece hoş, tatlı olduğu için bir yolda devam etmeyin çünkü spiritüel hatta fiziksel olarak kendinizi yıkarsınız.

★ *Tanrı'nın Oğlu Kimdir?*, Izvor 240, Bölüm I: “Hayatları olsun diye geldim”

★★ “Siz Tanrısınız”, Kısım IV, Bölüm I: “Doğanın yasaları ve ahlak yasaları”

II

Zevki Aramayın, Sizi Fakirleştirecektir

İnsanların çoğu zevki arar, sanki ondan üstün bir şey yokmuş gibi zevke tutunurlar. Ve o noktada yanırlar. Bunu size insanlığın tarih öncesi çağına kadar uzanan küçük bir örnek vererek göstereceğim.

Kibrit ve çakmaklar yeni icat edilmiş şeylerdir; uzak atalarımızın ateş yakmak için pek çok yöntemi vardı. Bunlardan biri, iki parça odunu birbirine sürtmekti; bu sürtünme önce sıcaklığı oluştururdu ve bir süre sonra da, aniden bir alev fışkırdı: ışık. Hepiniz bu olayı bilirsiniz ama onu derinleştirmeyi düşündünüz mü? Kendinize şöyle diyebilirsiniz; madem bu fiziksel, mekanik bir olay, onda keşfedilecek büyük psikolojik gerçekler olmalı. Hayır, olaylar tespit ediliyor ve orada, anlamsız biçimde, derinleştirilip yorumlanmadan bırakılıyor.

Şimdi bu olaydan çıkarabileceğimiz öğretiyi görelim. Birbirine sürtülen iki parça odun alıyorduk. Bu sürtünme bir harekettir, hareket sıcaklık üretir ve sıcaklık ışığa dönüşür. Hareket, sıcaklık ve ışık size sık sık bahsettiğim ve insanoğlunu temsil eden üçgenin üç kenarıdır. Harekette iradeyi, etkinliği, gücü bağdaştırabiliriz; sıcaklık, kalp, duygu, aşktır; ışık akıl, düşünce ve bilgelik. Fakat insan fiziksel planda ışığı üretmeyi başardığı gibi onu kendisinden de hareketlerle, egzersizlerle fışkırtabilir, belli bir sıcaklık üretir, duyguları

hissetmeye başlar ve eğer orada durmazsa; daha ileriye gitmeyi bilirse sonunda ışığa yani anlamaya kadar varabilir.

Şimdi bu süreci aşk alanında inceleyeceğiz. İnsanlar fiziksel aşkta ne yaparlar? Simgesel olarak denebilir ki iki parça odun gibi sıcaklığı yani bir zevk duygusunu üretmek için birbirlerine sürtünürler. Bu çok iyidir ama neden orada kalırlar? Neden ışık görünmez? Neden aydınlanmazlar? Aşkın onlara ışığı getirmesi gerekirdi, yaratımın bütün sırlarını anlamaları, uyanık ve durugörülü olmaları gerekirdi. Eh hayır, bunun yerine onlar alıklaşırlar.

Hareket ve sıcaklık; işte şimdilik insanların aşktan anladığı bu; hepsi bu; yarı yolda duruyorlar, ışığa kadar gitmiyorlar. Işığı üretmek için yalnızca zevk aranmamalıdır çünkü zevk bütün enerjiyi yutar ve ışığın fişkırmasını engeller. O halde durum çok basit ve açıktır: yolda durmamak gerekir, zirveye kadar, ışığa kadar gitmelidir. Yolda elbette görecektik çok şey vardır ve bunlar çok cezbedicidir, evet, kafes kuşlarının aynası gibi... Ama orada durduğunuzda amaca erişemezsiniz. Bu nedenle âşıklara şunu söylüyorum: hareketi serbest bıraktınız ve o hareket sıcaklığı üretti, bu iyi ama şimdi ışığa dek gitmeniz gerek çünkü ışık her tür etkinliğin sonu, amacıdır.

Neredeyse herkes yarıyolda durur çünkü orada her şey çekici, parlaktır... Ama denizkızlarıyla da (sirenlerle) orada karşılaşılır işte ve kişi parçalanır. Ulyse efsanesini hatırlayın: Ulyse bilgeydi, onu yenmek için şarkılarıyla kendilerine çekmeyi deneyecek sirenlerle karşılaşacağını biliyordu. Bu nedenle önlemler aldı: sirenlerin sesini duymasınlar diye arkadaşlarının kulaklarını balmumuyla tıkadı, yoksa kızların cazibesine karşı koyamazlardı... kendisine gelince, kulaklarını tıkamadı çünkü onları duymak istiyordu ama arkadaşlarına şöyle dedi: "Beni direğe bağlayın ve size beni çözme işaretini verirsem ipleri daha da sıkın!" Gemi sirenlerin adasına yakla-

şıyordu ve seslerini duyan Ulysse aklını kaybetti, onların yanına gitmek istiyor ve bağıryordu: “Çözün beni! Bırakın beni!” Hatta arkadaşlarını kendisine itaat etmezlerse onları öldürmekle tehdit ediyordu. Fakat onlar talimata sadık kalarak ipleri sıkıyordu... Görüyorsunuz sirenler yolun yarısıdır ve yolun yarısında durmamak gerekir. Bütün cezbetmeler ve ayartmalar oradadır elbette ama yine de durmamak gerekir.

Parsifal’i de bilirsiniz, Wagner’in operasıdır. Parsifal genç kızların, onu ayartmaya çalışan çiçek kızların bulunduğu bir çayıra varır ama o kadınların, o çiçeklerin arkasına yılanlar saklanmıştı. Bu hikâyeler, ki dünya literatüründe pek çok başkası vardır, büyük okült gerçekler barındırmaktadır. Ulysse ve Parsifal yolu üzerinde ayartmalarla karşılaşan İnişiyе’nin simgeleridir. Fakat o durmamalıdır yoksa hayatını kaybeder. Zirveye kadar devam etmelidir, çünkü sonunda oraya vardığında her şeyi alır, ona her şey verilir: dinlenme, besin, güzellik, aşk.

Bu macera biraz daha değişik biçimde de anlatılabilir. Tamamlayacak bir göreviniz vardır ve bunun için ormanı geçmek gerekmektedir. Fakat ormanda çeşit çeşit çiçek, meyve ve evet, özellikle de küçük çilekler vardır... Böylece çok fazla zaman kaybettiğinizin farkına varmadan onları toplamak için şuraya buraya gitmeye başlarsınız; elbette, o kadar güzel ve iştah açıcıdır ki! Fakat sonra gece iner ve yönünüzü bulmak için yeterince görememeye başlarsınız, yolunuzu kaybetmişsinizdir, hayvanların çığlıklarını, ağaçların çatırdamasını duyar ve dehşete düşersiniz...

Eh evet güzel çilekler yüzünden yolda duran müritlerin başına gelen şey budur!... Siz asla çilek toplamayacağınızı söyleyeceksiniz. Mümkün, ama o çilekler bazen tatlı kızlar da olabilir, ya da meyhanede birkaç kadeh. Simgesel, anlıyorsunuz. Küçük çilekler büyük çilekler de olabilir!

Ve işte zevk de çileklerdir, sirenler, çiçek kızlardır ve karşı koyamazsanız sizi yerler. Kim yer? Doğa güçleri, kurtçuklar, istenmeyenler,* yeraltı ruhları. Ziyafet vermekte olduğunuzu görürler ve gelirler. Size bunu daha önce zaten açıkladım: erkekler ve kadınlar arasındaki alışverişler görünmez dünyanın ruhlarını çeken ziyafetler gibidir. Ve alışverişlerde yalnızca zevk ararlarsa ziyafete zararlarına beslenen her tür aşağı varlığı davet etmiş olurlar, hâlbuki bu sırada kendileri çökmeye yüz tutmuştur.

Bu ziyafetler üzerine söylenecek çok şey olabilirdi. Çok zengin bir adam bir davet verdiğinde o davet için çeşitli yemek, şarap, çiçek gerekir... Sonra sofrta takımları, gümüşler, masa örtüleri, kristaller... Bütün bunlar çok pahalıya mal olur ve bazıları masraflı davetleri yüzünden iflas eder. Eh işte aynı durum aydınlanmamış olduklarında sevgililerde de görülür: sermayelerini saçıp savururlar. Ne yazık ki görmezler, güç ve akışkan enerji harcamaları yaptıklarının farkına varmazlar ve enerjilerin nereye gittiğini de bilmezler. Fakat bir süre sonra gidin de bir bakın onlara! İflas etmiş, yolunmuş haldedirler, evet, işte böyle.

Ayrıca size bahsettiğim gibi büyük bir ziyafet verildiği zaman sık sık davetlilerin arasına yankesiciler ve dolandırıcılar süzülür ve para, mücevher, sanat eserleri çalmak için kalabalığın varlığından faydalanırlar. Aynı şey sevgililerde de olur. Ziyafetleri sırasında içlerine hırsızlar girer ama en fena türden çünkü bunlar nesne değil ev sahiplerinin kalbinde ve kafasında ne varsa onu alırlar. İlhamlarını, fikirlerini, hamlelerini, planlarını çalarlar ve bir kez soyulup soğana çevrilince o iki zavallı mutsuz, aynı coşkuyu, evrenin sırlarını öğrenme arzusunu duyamaz artık... Hayır, artık tamamen bayağı başka arzuları vardır. Eh evet, incelemek gözlemlemek gerekir ve

* *İyilik ve Kötülüğün Bilgisi Ağacı*, Izvor 210, Bölüm VII: "İstenmeyenler sorunu"

benzetme yasasıyla varoluştta olup biten her şeyi yorumlamayı bilmek gerekir.*

Sevgili erkek ve kızkardeşlerim, sizi kozmik Aklın bana açıkladığı gerçeklere doğru götürüyorum. İnsanları inceledim ve gözlemledim ve burada size söylediklerimin mutlak olduğunu gördüm. Erkek ve kadın yalnızca bir arzunun, zevkin etkisinde olduğu zaman içlerine hırsızlar sokuyorlar. O halde, ışığın fışkırmasını sağlamak için daha yüksek bir amaçları olmalı. Işık onlara aynı ziyafetleri, davetleri tavsiye edebilir ama o astral planın bütün istenmeyenlerini çekmek yerine birlikte şenlenmeleri için melekleri ve tanrısal varlıkları çağıracaktır. Ve o göksel varlıklar gittiğinde hediyeler bırakacaktır; böylece onlar verdiklerinin yüz katını alacaklardır. O ortamda kayıplar olmaz, aksine keşifler, hayranlık, hareket olacaktır... Ve gençleşeceklerdir, dirileceklerdir.

İnsanlar cinsellik sorununa zevk içinde yan gelip yatarak çözüm bulamayacaklar. Çünkü zevk yolun yalnızca yarısı ve eğer orada kalırlarsa gitgide kendilerini sarılmış, bağlanmış bulacaklar, tüm özgürlüklerini, hafifliklerini kaybedecekler. Bir kelebeğin kanatlarına çok fazla nem düşerse uçamaz artık. O halde, işte, zevk budur: çok fazla nem! Kanatlarının taşıyamadığı (simgesel olarak konuşursak) bir adam gördüğümde nereye girmiş olduğunu sormama gerek kalmıyor, kanatlarını çok fazla neme açtığını biliyorum. Nem benim için çok açık: uçmayı engelliyor. Ve ışıktaki kurumak için çok zaman gerekiyor. Bu nedenle dikkat, sizi yolda durduracak zevkin sizi yanıltmasına izin vermeyin... Işığa kadar gidin!

Ama beni iyi anlayın: erkeklerle kadınların birbirlerine çokça aşk vermemesi gerektiğini hiç söylemedim. Aksine, birbirlerine çok aşk vermeliler ama daha yüksek, daha ışıklı bir aşkı. Yani fiziksel planda alışveriş yapmakla yetinmek yerine

* *İncil Üzerine Yeni Bir Bakış*, Izvor 217, Bölüm IV: "Hazineleer toplayın"

cinsel eylemin öneminin ve hatta kutsal değerinin bilincinde olmalılar. Ama hayır, hepsi aceleci, bataklıklara gömülmekte acele ediyorlar, düşünecek zamanları yok.

İşin normalde nasıl olup bittiğine bakın: o kısa, anlık ve ateşli hareketler, o tensel arzu ile kararmış bakış... Erkek doymak, yemek, yırtmak ister ve o anda son derece aptal olan kadın, erkeğin bakışında onu yiyip yutma arzusunu görerek kendisini mutlu hisseder! Hâlbuki onu bekleyen şeyden dehşete düşmesi gerekir çünkü o bakış erkeğin, kadının her şeyini yağmalamaya hazır, onun her şeyini almaya hazır olduğunu göstermektedir, ama o bunu sever, sadece bunu istemektedir. Ve hatta erkek ona saygı ve hayranlıkla, büyük bir ıstık ve saflıkla baktığında kadın o kadar da memnun olmaz: “Bundan, diye düşünür, hiçbir şey bekleyemem.” Ve onu terk eder. İğgüdüsel olarak kadın kendisini bir fırıncının elindeki hamur gibi, evrilip çevrilen, kötü davranılan, eziyet edilen bir şey gibi hissetmeyi sever, bu onun hoşuna gider, saygı ve göksel bakışlar ona fazla şey ifade etmez. İstisnalar vardır ama genellikle bu o kadar doğrudur ki!

Şöyle diyeceksiniz: “O zaman, asla zevk almamak mı gerekir?” Aksine, ama çok daha yüce, çok daha spiritüel bir zevk aramak gerekir. Anlık zevk her zaman zehire ve kedere dönüşmekle son bulur. Kurşun parçasını kestiğinizde bir süre parlar ve sonra matlaşır. İşte zevk ona benzer: kurşuna. Zevkinizin altın kadar parlak ve dayanıklı kalması için ona asalet katmalısınız yani ona başka bir elementi eklemelisiniz: düşünceyi. Ama bunun için zevk düşüncesinin yerine çalışma düşüncesini koymanız gerekir.

İnsan zevk arayışında enerjisini daha fazla israf etmemeye karar verdiğinde, onu başka merkezlerde, yukarıda beyinde kullanmaya karar verdiğinde ortaya çıkar... Kendi içinde bütün o girdaplarını volkanik patlamaların zincirden boşan-

masına izin vermek yerine bu akımları düzene koymak ve yönlendirmek için zihin açıklığını korur ve bunu da kendisinden bir dahi, bir inisiye, tanrısal bir varlık çıkaracak yeni yetileri uyandırmak amacıyla yapar. Sıcaklığı ışığa böyle dönüştürür işte: zevkin yerine çalışmayı koyarak ve gerçek zevk o zaman onu istila etmeye başlar: bu sefer onu alçaltmayan, yükselten ve asilleştiren bir zevk.

Elbette pek çok kişi zihin açıklığının zevki öldürdüğünü savlayacaktır. Hayır, gerçekte düşünce insana gerçek aşkı daha iyi yaşaması için verilmiştir, o olmadan insanın hayvansı ilkel yanı, bütün gücünü üzerine yayar. Düşüncedir, düşünce aracılığıyla akıldır enerjileri kontrol etmesi, yönlendirmesi, yüceltmesi gereken. Eğer aşkınızda berrak düşünceyi korursanız, eğer o, güçleri gözetler, kontrol eder, yönlendirirse sonunda pek çok kişinin anladığı yani hayvansı, kaba, kalın, asaletten, spiritüellikten yoksun zevki hissetmezsiniz, ki zaten o da kontrol edilemez bir şeydir, fakat düşünceniz sayesinde spiritüel bir çalışma yapabilirsiniz ve kurşuna dönüşmek yerine o zevk saf altına, hayranlığa, vecde dönüşür.

Zevk, başka maddelerle, başka varlıklarla az ya da çok ahenk içinde olan bir hareketin sonucudur. O halde, bir hareket tanrısal dünyayla mükemmel ahenk içindeyse, ondan akan zevk sonsuza kadar genişler ve katlanır.* Bir an için zevk alırsınız ama o kadar kaba, aşağıdır ki ve onu o kadar pahalıya ödemeniz gerekir ki buna değmez. Evet zevk almak gerekir ama bu o kadar genişlemiş ve yüce bir zevk olmalıdır ki tüm evreni önünüze açmalıdır, sizi ıııklı, güzel, dışadönük, güçlü ve yararlı yapmalıdır!... Böyle bir zevke değer, evet ve doğa sizi bundan yoksun bırakmayacaktır.

Evet, sevgili erkek ve kızkardeşlerim, yolda durmamak gerekir, zevkin sınırını aşmak, o çok alçaktaki seviyede dura-

* Felsefe taşı – Simya yorumuyla İncil, Izvor 241, Bölüm V: “Tuzun tadını almak: tanrısal aşk”

ğanlaşmamak, aksine yükselmek, güneşi, ışığı seyredene dek bulutları delmek gerekir. Bulutların altında kalmayın: her hareketinize ışıklı bir amaç koyun. Ne yaparsanız yapın; ister yemek yiyin, dolaşın ya da birini öpün, amacınız ışık olsun. Hiçbir şeyi sırf zevk almak için yapmayın. İnsanlık tam da herkesin zevki kendisine rehber olarak belirlemesinden dolayı kötüye gidiyor. Bana şöyle diyeceksiniz: “Ama bir şeyler yaparken hiç zevk almazsak çok anlamsız!” Aksine, çünkü her şey birlikte işler: ışık ve sıcaklık yani akıl ve aşk burada olduğu andan itibaren, onları zorunlu olarak zevk izler. Değişen sadece zevkin niteliği, doğası, yoğunluğudur. O halde meditasyon yapın, düşünün ve unutmayın ki aşkınız sizi ışığa dek götürmelidir.

Bölüm 5

Tantrizmin Tehlikesi

Hindistan'da ve Tibet'te Tantrik Yoga adı verilen cinsel gücün yüceltilmesine dair bir bilim vardır. Her tür yöntemi içerir ve ben de bu bilimi size değerlendirmek için onlardan birinden bahsedeceğim. Yogi yıllar boyunca aşkın ne olduğunu inceler, meditasyon yapar, oruç tutar, nefes egzersizleri yapar. İyi bir biçimde hazırlandığında ona genç bir kadın seçerler, o da bu uygulamaları çalışmıştır ve yogi dört ay boyunca onunla aynı odada kalır: kadını tanrılaştırarak kendisini tamamen onun hizmetine adar, kadının Tanrısal Ana'nın bir görünümü olduğunu düşünür fakat ona dokunmaz. Sonra aynı yatakta uyumaya başlarlar: dört ay boyunca kadın adamın sağ tarafına uzanır, sonra da dört ay boyunca sol tarafına; bu zaman boyunca da birbirlerine dokunmazlar. Nihayet büyük bir hâkimiyet kazandıktan sonra kucaklaşmaya ve hatta kaynaşmaya başlarlar, ama bu o kadar büyük bir saflık içinde olur ki iç içe geçme saatler sürebilir ve bu arada erkek en ufak bir ihraçta bulunmaz.

Elbette çok az kişi bunun simgelediği şey hakkında fikir sahibi olabilir, çünkü genellikle cinsel arzunun uyandığını hisseder hissetmez onu sonuçlandırmak isterler. Tantrik bilime göre o özün israfı ölüm demektir hâlbuki yüceltilmesi

sonsuz hayattır. Bu şekilde bazı inisiyeler ölümsüzlüğü elde etmiştir, evet; yalnızca lafta değil, onlar ölümsüzleşiyorlardı.

Fiziksel aşka tehlikesiz bir biçimde dalmak ve güdülerle, tutkularla, şehvetle, zevk okyanusuyla yüzleşmek için çok güçlü, çok saf olmak gerekir. Bunu yapabilenler o derinliklerden değerli inciler çıkarır, tıpkı okyanusa dalıp yosunlar tarafından tutsak hale getirilmeyen, köpekbalıkları tarafından yutulmayan ve incili istiridyeler çıkaran balıkçılar gibi. Fakat bu deneyimler herkese tavsiye edilmez. Yüzleşmeye cesaret etmek için o muhteşem gücün hâkimi olunmalıdır ve ben size bu yogayı uygulamaya başlamanızı tavsiye etmiyorum, size yalnızca birkaç yönünü gösteriyorum.

Bütün evrene yayılmış olan ve Tanrının Kendisinin özünü oluşturan o aşkı tadabilmek için çok yükseğe, üstün bilince çıkmak gereklidir; ancak böylece tehlikesizce her şey için izin verebilirsiniz kendinize; o anda hiçbir şey size zarar veremez ya da sizi kirletemez, hiçbir günah işleyemezsiniz. Ama oraya kadar varamadıysanız da sakın olun! Yeryüzünde her şeyi değiştirmek, her şeyi yüceltmek, her şeyi ıslıklı ve güzel kılmak için doğalarının derinliklerine kadar inmeyi başaran çok az varlık vardır. İşte buna da “iki ucu birleştirmek” adı verilmektedir, yani yukarıyla aşağıyı, üstünle aşağı olanı. Fakat yüksek dünyaya varmayı başaramadan inmeye girişerseniz aşağı dünya sizi yok edecektir, çünkü ne korumanız ne de silahınız vardır, cehennemin maddelerini inciye, altına ya da değerli taşlara dönüştürecek hiçbir aletiniz yoktur. *

İşte kötünün ve cehennemin gizemi. Ancak zirveye varıldığında kötünün anlamı anlaşılır. O zamana kadar kötünün şifresi çözülemez, anlaşılamaz, içinden çıkılmaz. Kötülük sorununu mantıkla, çalışmayla, okuyarak çözemezsiniz; kötülük sorunu insan kavrayışının çok üzerindedir. Gerçekte kötülük

* “Ve bana hayat pınarını gösterdi”, Kısım VI, Bölüm 1: “Bilinç ekranı”

yoktur.* Kötülük yalnızca zayıflar için kötüdür. Hazır olmayanlar, ondan faydalanmayı bilmeyenler için kötü vardır, çok güçlü bir gerçekliktir. Ama Hristiyan dininin anlamadan üzerinde çokça konuştuğu kötülük Tanrının oğulları, büyük Üstatlar için değerli bir maddedir, zengindir, o kişiler onu işler ve çalışmalarında ondan faydalanırlar.

Hindistan'dayken siddhalar adı verilen bazı yogilerle karşılaştım. Onlar hiçbir şeyi kirli ve pis kabul etmeyen varlıklardır; dışkıyla, hayvan işkembesiyle, pislikle, akla gelmeyecek şeylerle beslenirler çünkü olağanüstü sihirli güçler elde etmek için her şeyi dönüştürme arzusundadırlar; gerçekten de elde ederler, bunu doğrulayabilirim. Yalnızca bana göre bu kadar tuhaf ve çirkin yöntemler kullanmaya gerek yok.

Yani tantrik tekniklerin hepsini olumlu görmüyorum, özellikle de Batılılar tarafından uygulanıyorsa. Cinsel gücü yüceltmek için Evrensel Beyaz Kardeşlik başka yöntemler verir ve onları öğrendiğinizde o Öğretinin kendilerine saflık ve iffet gelenekleri adını veren ve insanı bir tür hadıma döndüren Hristiyan inanışlarının hepsini çokça aştığını göreceksiniz. Öğreti aynı zamanda tantrik olma bahanesiyle insanları her tür cinsel aşırılığa yönelten doktrinleri de aşmıştır. Geçtiğimiz yüzyılda İngiltere'de Aleister Crowley adında bir okültist vardı; Tibetlilerinkine benzer deneyler yapmak isterken kara büyüye gömüldü ve birlikte deney yaptığı bazı kadınları delirtti. Elbette bazı güçlere sahipti ama onları ne pahasına elde etmişti!

Bu nedenle o tür deneylerle maceraya girmenizi tavsiye etmiyorum çünkü içinden çıkamazsınız. Tantrik uygulamalara girmek için çok egzersiz yapmış olmak ve kendine çok hâkim olmak gerekir, bu durumda bile son derece risklidir. Eğer gerçekten cinsel gücü yüceltmek istiyorsanız en iyi

* *Kozmik Denge* – 2 numara, Izvor 237, Bölüm V “İyi ve kötünün ötesinde Tanrı” ve Bölüm VI: “Beyaz baş ve siyah baş”

çözüm belli bir mesafeyi korumak ve aşkı yalnızca homeopatik dozlarda almaktır yani erkek ve kadınlarla ilişkilerinizde bir bakışla, bir gülüşle, birkaç sözle, el tutuşmayla yetinmeyi başarmaktır. Eğer mesafeyi kısaltmak, yaklaşmak, kaynaşmak istiyorsanız bu çok daha zordur: ateşe bir kez atlayınca artık kendinizi kontrol edemezsiniz, enerjinize hâkim olamazsınız ve o anda da tantrik uygulamadan bahsetmek faydasız olur!

Bölüm 6

Sevilmeyi Beklemeden Sevin

Size söyledim, Tantrik yoga yöntemlerini biliyorum ama daha da ileri gittim. Cinsel gücü yüceltmek ve kendine mükemmel bir hâkimiyet için Hint ya da Tibet tantrik yapıtlarında yazılı bütün deneyimleri edinmeyi gerekli bulmuyorum. Onları aşan başka bir tantrik yoga var ve ben o yoga yanlısıyım.

Bu tantrik düşüncenin yöntemlerinden biri sevilmeyi beklemeden sevmektir çünkü o zaman özgür olursunuz ve o özgürlükle pek çok şey yapabilirsiniz. Ne yazık ki insanlar özgürlüğe çok önem vermiyorlar; onu aramıyorlar; aksine zincirlenmek istiyorlar, özgürlük onlara ağır geliyor, sıkıyor; onunla ne yapacaklarını bilmiyorlar. Hâlbuki baskı hatta darbeler söz konusu olunca, ortada en azından ilgilenilecek bir şey var... Evet, acı çekmek, ağlamak... Yalnızca büyük Üstatlar sorunu çözdü: sevilip sevilmedikleriyle ilgilenmiyorlar; bütün yaratılmışlara sevgisini aralıksız yollayan güneş gibi yapıyorlar.* Bu sevginin kime düşebileceği onları ilgilendirmiyor – kimseye düşmeyebilir ya da herkese düşebilir. Onları ilgilendiren, o tanrısal enerjinin kendilerinden geçmesi ve kendilerini genişlemiş, hayranlık kazanmış, ilham almış hissetmeleri, önemli olan tek şey bu.

* *Tiferet'in İhtişamı* – spiritüel pratikte güneş, Bütün eserleri, c. 10, Bölüm VIII; “Güneş gibi sevin!”

Pek çok kişi gelip bana bu sorundan bahsetti: şu ya da bu şekilde doğru yoldan ayrılmış bir erkek ya da bir kadını seviyorlardı: onu sevmeye devam etmek doğru muydu? Elbette, bir kişiye duyulan aşk onun üzerinde sübtıl bölgelerde her zaman faydalı etkiler yaratır ve dolayısıyla onu sevmek ona yardım etmenin bir biçimidir. Fakat diğer yandan değmeyecek birine de çok fazla zaman ve enerji vakfetmemek gerekir. Önemli olan tek şey sevmektir, sevilen şu ya da bu adam ya da kadın, başka kişiler, tüm dünya olabilir, yeter ki kaynak akmaya devam etsin. Kime aktığı önemli değildir, akmayı bırakmaması gerekir, hepsi bu, yoksa kişi kendisine zarar verir: artık ilham duyamaz, kanatları kırılır. Yeniden sevmek için, başka bir çekici çocuksu yüze denk gelmeyi beklememek gerekir, yoksa o da sonun başlangıcı olur!

Fakat söylediklerimi anlamak için aşkın, gerçek aşkın cinsel çekimin ve hatta duygunun da üzerinde olduğunu bilmek gerekir. Gerçek aşk bir bilinç halidir. Çekim her yaratılmışa karşı oluşabilen bir olay değildir çünkü o bir dalga boyu, titreşim, akışkanlar meselesidir yani tamamen fiziksel öğelere bağlıdır.

Duygu zaten çekimin üstündedir çünkü ahlaki, entelektüel, spiritüel düzen etkenlerinden ilham alabilir. Fakat duygu da değişkendir; bir gün seversiniz, bir başka gün sevmezsiniz. Kişilerin kocalarına, karılarına, çocuklarına, sevgililerine, metres ya da arkadaşlarına karşı duygularının dengeli olup olmadığına bir bakın! Hâlbuki bir bilinç durumu olarak yaşanmış aşk koşulların ve kişilerin üzerindedir. O, o kadar arınmış, iradesini o kadar geliştirmiş bir varlığın halidir ki tanrısal aşkın yüce bölgelerine kadar yükselmeyi başarmıştır ve her ne yapsa yapsın, yerken, dolaşırken, çalışırken, insanlarla karşılaşırken o aşkı kendisinde hisseder ve bütün yaratılmışlara yardım etmek için ondan faydalanır.

O bilinç haline varabilmek için kararınızın, iradenizin dışında hiçbir şeyin gerçekleşmemesi için kendinize hâkim olmayı öğrenmeniz gerek. Bir kızı öpmek istiyorsunuz... Eh iyi, evet yapabilirsiniz ama yalnızca buna karar veren siz olduğunuzda... Ayrıca onun üzerinde hiçbir leke bırakmamak için kendinizi yıllarca arındırmadan da buna karar verme hakkınız yok. Yoksa sizi yargılayan görünmez dünya sizi mahkum edecektir. Karşınızdaki kişiye yalnızca hayatı, ışığı, onun iyiliği için etki etmeye devam edecek öğeleri bıraktığınız o yükseliş seviyesine varmadan onu öpme, onunla fiziksel alışverişte bulunma hakkına sahip değilsiniz.

Aşk bir bilinç hali olarak hissetmeyi başardığınız gün aşkınız değişmez olacaktır.* Ama henüz bu fikir sizden o kadar uzak ki! İnsanlık tamamen değişkenler içinde: seviyorsunuz, sonra artık sevmiyorsunuz: ve bu yalnızca yaratılmışlar için geçerli değil; nesneler, uğraşlar için de geçerli. İstikrar insanlar arasında en yaygın nitelik değil.

Ve hatta siz de örneğin güneşin doğuşuna tanıklık ediyorsunuz: ilk günlerde coşkulusunuz, hayranlık içindesiniz ama bir zaman sonra otomatik hale geliyor ve o ilk aşkınızı kaybediyorsunuz. Bunun olmaması için her şeyi ilk kezmişçesine yapmak gerekir: her sabah güneşi karşılamaya ilk kezmiş gibi gitmek... Kişinin karısını ya da kocasını her gün ilk kezmişçesine görmesi ve elli yıl sonra bile ilk günkü gibi hayranlık duyması.** Bunun mümkün olmadığını söyleyeceksiniz. Hayır mümkün, eğer aşk bir bilinç hali gibi yaşanabilirse mümkün; aşk bir duygu ya da bir çekim olarak hissetmemek şartıyla; onu bir bilinç hali olarak yaşamak şartıyla bu mümkün.

* İnisiyatik pedagoji, Bütün eserleri, c. 28, Bölüm VIII, "Aşk, bir bilinç hali"

** Gerçek, bilgeliğin ve aşkın meyvesi, Izvor 234, Bölüm XV: "Her şeyi ilk kez görmek"

Pek çok sanatçı kendi istekleriyle gönül ilişkisi deneyimlerini çoğaltmanın peşinde oldu çünkü aşkın onlara ilham verdiğini düşünüyorlardı. Ne yazık ki o aşk o kadar şehvetli, bencil, kaprisliydi ki, gerçekten birkaç ilhamın kaynağı olsa da daha çok en büyük düzensizliklerin nedeniydi. Aşk şarap gibidir: size sarhoşluk verir ama aşağı bölgelerde aranmaya gidilen sarhoşluk alkolün hatalı kullanımıyla aynı fiziksel ve ruhsal çöküntüye yol açar. Sevmeyi bilmek en büyük zaferdir çünkü gerçek aşk sizi asla yok edemez, aksine.

Bundan böyle aşk sorunlarının tek çaresinin yine aşk olduğunu anlayın. Pek çok kişi yanıma gelip bazı rahatsızlıklardan yakındı; bazı dengesizliklerden ve ben de onlara şöyle diyordum, “Neden sevmeyi bıraktınız? Bu sıkıntılar aşkı içinizde bastırdığınız için ortaya çıktı; böylece püskürdü ve her şeyi yerle bir etti. Aşk muhteşem bir sağanaktır ama bunu bilmiyordunuz, aydınlanmamıştınız ve bütün setleri götürdü. Eziyetlerden kendinizi kurtarmak isterseniz, sevin, gece gündüz sevmek gerekiyor, bütün yaratılmışları sevmek gerekiyor... Sonra işkence çekmek için zamanınız bile kalmayacak, o kadar meşgul olacaksınız ki! Hâlbuki şimdi ne kadar çok içinize kapanırsanız o kadar sevgi cimrisi olursunuz ve işler o kadar karmaşıklaşır. Cömert olun, Tanrım, ve böylece kurtulacaksınız; bütün yaratılmışlara sevginizi verin. Benim yaptığım bu, sırrı çözdüm. Böyle olunca elbette duygusal olarak görülüyorum ve herkes şöyle diyor: “Oh, zavallı, kalbi çok yumuşak...” Fakat işte evet, sizin son derece gelişmiş aklınızla henüz bulamadığınız sırrı ben kalbimle buldum.”

Hayranlık duymalı ve yeryüzünde tanıyıp seyretme mutluluğuna henüz erişmediğiniz milyonlarca güzel kadın ve karşılaşma fırsatınız olmadığı, bir o kadar çok sayıda akıllı ve güçlü erkek olduğu için Yukarısına her gün teşekkür etmelisiniz! Bunu düşünmeli ve sevinmelisiniz... yalnızca bir gün

onları görebileceğiniz, onlarla konuşabileceğiniz, onları seyredebileceğiniz düşüncesiyle sevinmek. Şaşırdınız değil mi, böyle düşüncelerle sevinmeye alışık değilsiniz... Doğru, alışılmadık bir düşünce biçimi, ama o kadar etkili ki! Kabul edin, sonuçlarını göreceksiniz.

Şöyle diyeceksiniz. “Evet ama bize burada öğütlediğiniz bütün ahlaki değerlere karşıt düşüyor. Eğer bütün erkeklerle kadınlar birbirlerini sevmeye başlarsa aile diye bir şey kalmaz.” Ama aksine, büyük bir aile oluşur, hepsi bu. Bu o kadar kötü mü? Beni doğru anlayın, bütün erkeklerin kadınları, kadınların da erkekleri sevmesi gerektiğini söylüyorsam, deneyimlerini çoğaltmaları gerektiğini ve karıyla kocanın birbirlerine sadık olmaması gerektiğini söylemiyorum. Hayır, sadık olmak gerek ama aynı zamanda tek bir erkeğin, tek bir kadının asla her şeyi size veremeyeceğini ve sizin de asla her şeyi kocanıza ya da karınıza veremeyeceğinizi bilmelisiniz. Bu nedenle birlikte yaşamak, çalışmak ve bütün dünyayı sevip ona gülümsemek, karşıdakini de böyle yapması için serbest bırakmak gerek. Evet, birbirini sevmek, birlikte olmak, ayrılmamak aşk kavrayışını genişletmek. Böylece eşler bu denli sübtıl mutluluklarla yetinmeyi öğrenecek.

Aşk insanlığa sonsuza dek sorulan bir soru olarak kalacak. Tek fark onu anlama ve gösterme biçiminde kalacak. Gelecekte her insan bütün kadınları, erkekleri, enginliği sevmeyi, Semanın ihtişamıyla kalbini ve ruhunu doldurmayı öğrenecek: ondan sonra da aşkında bencil, kişisel ve sınırlı bir öğeye yer kalmayacak.

Bölüm 7

Evrenin Her Köşesine Yayılmış Aşk

Bir erkeğe bir kadında neyi sevdiğini sorarsanız; göğsü, bacakları ya da ağzı, saçları, gözleri cevabını alırsınız... Evet, doğa bu çekici, iştah açıcı şekilleri belli bir amaç doğrultusunda kullanır; insan türünün yok olmasını engellemek istediği için erkek ve kadınlar yeryüzünde çoğalsın diye o güzel bacakları ve saçları yaratmıştır. Fakat formlar yalnızca görünümüdür ve âşıklar bilmezler ki gerçekte onları çeken formların ötesinde bulunan gizemli bir şeydir: yayılan, akışkan bir şey; ve o akışkan olmadığında artık birbirlerine çekici gelmezler. Neden en güzel ve en bakımlı kadınlar bize çekici gelmez? Onlara hayranlıkla bakarız ama aramayız, onlara âşık olmayız. Hâlbuki o kadar güzel ve bakımlı olmayan başka kızlar olağanüstü bir etki yapar.

Bu çekimin yalnızca formlara, güzelliğe, bedeninin simetrisine bağlı olmadığını; başka spiritüel, sihirli bir ögenin etkili olduğunu ispatlıyor. Bu nedenle insanlar aşkın açıklanamaz bir olay olduğunu söylüyor. Aslında açıklanabilir ama bilenler için. Ve şimdi sizi mutlu eden, size bütünlük veren o titreşimi, o akışkanı yalnızca bir erkek ya da kadında mı buluruz? Hayır, onu geldiği bölgede aramaya gidebiliriz. Çünkü başka yerden gelir; onu üreten insan değildir; bir kay-

naktan gelir, onu dağıtan bir Yaratıcıdan. Ve hatta, ne yazık ki çoğu zaman bu engin ve tükenmez kaynaktan yüz çevrilir ve kendilerinde kaynağın ancak birkaç parçacığının bulunabileceği erkek ve kadınlara yönelinilir.

Evet aslında aranan aşktır, bir erkek ya da kadın değil. İspatı da bir erkeğin aşkı başka bir kadında bulduğu için karısını terk etmesidir (ya da bir kadının kocasını). Demek ki aradığı kadın değil aşktır. Ve o kadında da aşkı bulamazsa bir üçüncüde... Bir dördüncüde aramaya gidecektir. Önemli olan aşktır, aşk adam ya da kadın değildir, yoksa birbirlerini hiç terk etmezlerdi.

Gerçekte, aşk bütün evrende, her yerdedir. O, bütün kozmosa dağıtılmış ve insanların derileri, gözleri, kulakları, beyinleriyle alabilecekleri bir öge, bir enerjidir... aşk her yerdedir ve bunu bana gösteren de bir bitki olmuştur çünkü size söyledim, ben taşlardan, bitkilerden, böceklerden, kuşlardan bilgi alırım... Bir gün Nice'de havada asılı yaşayan bir bitki gördüm; atmosferdeki suyu ve besini emiyordu. Ona uzun süre baktım ve bana dedi ki: "Bana gerekli olan ögeyi – aşkımı – havada bulmayı başardığım andaarkadaşlarım gibi toprağa gömülmek zorunda olmadığımı anladım, neden bunu yapayım ki? Ben bir sırra vakıf oldum: rızkımın her ögesini havadan emiyorum." Ben de o bitkiyi düşündüm ve insanların da aşkı atmosferden ve güneşten emebilmek için yapıldıklarını anladım. Fakat bunun için Hindistan'da çakra adı verilen üstün merkezleri güçlendirmeyi öğrenmeleri gerekmektedir.*

Aşk bir enerjidir, bir akışkan, evrende her yerde bulunan bir özdür: okyanuslarda, nehirlerde, dağlarda, kayalarda, otlarda, çiçeklerde, ağaçlarda, toprakta ve özellikle de güneşte. Aşk verimin ve duyulmamış bir çeşitliliğin kozmik enerjisidir.

* *Sübtıl Merkezler ve Bedenler* – Aura, solar pleksus, Hara merkezi, çakralar, Izvor 219, Bölüm V: "Kundalini gücü", Bölüm VI: "Çakralar"

Son derece cömert olan Tanrı hiçbir şekilde onun erkek ve kadınların bedenlerinin bazı bölgelerinde bulunacağına karar vermemiştir. Aksi halde bu ne büyük bir cimrilik olurdu! Tanrı çok daha cömert, çok daha engindir, aşkı tüm doğaya dağıtmıştır. Onu yalnızca erkek ya da kadında aramaya giden cahiller asla bulamazlar hâlbuki onu uzayda arayan inisiyeler asla ondan mahrum kalmaz. Fakat milyonlarca yıldır insanlar yaşamı başka türlü düşünmeye alışmıştır ve kökleri toprağa daldırmadan yaşamının ve sevmenin mümkün olduğuna inanamazlar.

Aşkı arıyorsunuz, iyi, ama bütün dünyanın onu aradığı yerde, bilinen, kalıtsal hatta öyle görünüyor ki fantastik yerlerde arıyorsunuz ve işte aşk oralarda bütünlük içinde değil. Birazcık var, evet ama okyanusun tümünü içmek isteyenlerin susuzluğunu gerçekten gidermeye ve beslemeye yetmeyecek birkaç parça. O zaman da susamışlar yine başka yerlerde aramaya gidecektir.

Aşkı hissetmek için neden bir erkek ya da kadın bulmayı beklemek gerekiyor ki? Sınırlamaların, kötülüklerin, zorlukların, bağımlılığın doğduğu yer burası işte. Gerçek büyük ustaların kendileri de aşksız yaşayamaz, onu uzayda arar, bulur ve alırlar, sonra da onu çevrelerine, her yere dağıtırlar. Aralıksız olarak aşka gömülmüş haldedirler: aşkı solurlar, yerler, onu hayranlıkla seyreder, aralıksız onu düşünürler.

Bu yüzden aşkı bir kadının onlara vermesini beklemeye ihtiyaçları yoktur. O zaten onlarındır, oradadır, onları doldurur, muhteşemdir bu! O halde onu neden başka yerde ararsınlar ki? Başlarının üzerine kor bir alev almak için tüm o bütünlük hissini yok edip kafaları harıl harıl yanan kömürle doldurmak nedendir?

Aşka karşı değilim, aksine ben sadece onu her yerde bulmayı öğrenmek gerektiğini, çünkü aşkın her yerde olduğunu

söylüyorum. Çiy tanesi gibi. Çiy nedir? Atmosferin her yerinde bulunan ve yalnızca sabahları bitkilerin üzerinde yoğunlaştığında görünür hale gelen buharlaşmış sudur.* Eh evet, işte çiy yansıyan aşkın bir çeşidinden başka bir şey değildir... Ya güneş ışınları? Yansıyan aşktır... Doğada her şey aşktır!

Kaynağa gelince, aşkın gerçek kaynağı Tanrıdır. Ama acaba daha yakınımızda tanrısal kaynağın harika bir yansıması yok mudur? Vardır, kendisi de son derece engin ve cömert bir kaynak olan güneş! Bakın bütün yaratım onun varlığından faydalanıyor, çünkü aşkıyla otlara, bitkilere, ağaçlara hayatı döken o... Bitkiler aralıksız olarak onun ışıklarıyla temasta ve biz de daha sonra hayatı onlardan alıyoruz. Bu nedenle gerçek hayatı, gerçek aşkı tanımak isteyen çömez, kaynağa yani güneşe doğru gidiyor ve tıpkı güneşe serilmiş bir meyve gibi ona bakarak, düşünerek, onu severek, onu gitgide içine sızdırarak o canlılık parçacıklarını topluyor ki daha sonra bunları canlandırıp aydınlatmak için başkalarına dağıtabilsin. Gerçek aşk işte budur, yalnızca erkekleri ve kadınları öpüp onlarla yatmak değil.

Şimdilik güneş size hiçbir şey anlatmıyor ama göreceksiniz, yeterince gözyaşı döküp sıkıntı çektiğinizde o güneşin aşkını aramaya başlayacaksınız çünkü en azından o size acı çekirtmiyor olacak, sizden hiçbir şey almayacak, aksine verecek! Ama erkeklerle kadınların neden aşkı güneşte aramadıklarını biliyorum, belki de onun yanında acı çekilmediği içindir ve onların acı çekmeye ihtiyaçları var. Evet! O halde o acıları bulmak için erkek ve kadınları arayacaklar. En azından orada bulacakları kesin, zorlukları ve sıkıntıları da... Hâlbuki güneşin yanındayken asla... Şapkanız yoksa başka tabi, öyle bir durumda güneş çarpmasına dikkat edin!

* *Felsefe Taşı* – Simyacıların İncili, Izvor 241 Bölüm XII: “Mayıs ayı çiyi”

Şimdi beni iyi anlayın, burada söylediğim cinsel ilişkileri mahkum ettiğim anlamına gelmiyor. Benim rolüm düşünebileceğinizden çok daha zor. Ben bir eğitmenim, spiritüel bir rehberim ve eğer bu sorunu şimdi yaptığım gibi ortaya koyarsam bunu aşkı anlamada daha ileri gidebilecekler için yapıyorum. Ama diğerleri, Tanrım, ne yapabiliyorlarsa yapsınlar.

İnsan azmanı gibi birini gördüğümde ona çileci gibi yaşamasını söylemiyorum, fanatik değilim. Aşk ve cinsellik sorununun herkesin doğasına göre çözülmesi gerektiğini biliyorum. Yani mükemmelleşme olanakları olanlara yardım etmeli, onlara yöntemler vermeliyim yoksa yanlış yola saparlar ve yazık olur. Görüdüğüm kim bilir kaç kişi ne aradıklarını bile bilmeden bir şey arıyordu ve kimse de onları aydınlatabilecek kapasitede olmadığı için sonunda yollarını şaşıyorlardı.

Fakat evli olanların ödevleri var, kocanın karıya ve karının da kocaya. Her zaman bu cinsel ilişki sorunu konusunda çiftlerin kararları birlikte almaları gerektiğini söyledim. Hala söylüyorum: ayrı ayrı değil, birlikte. Ne yazık ki olaylar pek sık böyle gelişmiyor. Ya kadın, kocası aniden bir çileci gibi yaşamaya karar verdiği ve ona şeytanın enkarnesi gibi baktığı için mutsuz oluyor ya da koca karısı rahibeye dönüştüğü için acı çekiyor. Evli olsalar bile erkek ve kadınların aşklarını yüceltebilmeleri, ruhanilestirebilmeleri tercih edilir ama birbirlerinin rızasıyla.

Her zaman yanlış anlaşıldığı gibi işe nasıl başlanacağı da bilinemez. Önce, tekrarlıyorum, iki kişi de, karı da koca da anlaşmalıdır ve sonra gitgide ilerleyerek hareket etmelidirler, bütün ilişkiyi aniden, birden bırakmamalıdır çünkü o zaman hastalanırlar. Günde dört paket sigara içen birini düşünün: sigara içmeyi aniden bırakırsa o kadar acı çeker ki ha-

yatı cehenneme döner. Fakat ilerleyerek devam ederse organizması uyum sağlar ve bir gün sigara içmeyi acı çekmeden tamamen bırakabilir. Eh evet, her şeye nasıl girişileceğini bilmek gerekir.

Söylediklerimin herkese yönelik olduğuna inanacak kadar naif değilim elbette. Milyonlarca ve milyonlarca insan arasında aşkın gerçekten ne olduğunu anlayacak ve onu yaşayacak neredeyse iki ya da üç kişi vardır. Görüyorsunuz, gerçek bu, üzücü bir gerçek. Fakat bu, şu anda sözkonusu iki üç kişiyi aydınlatmamak için bir neden değil. Böylece onlar da şüphelenmek, tereddüt etmek ve geri dönüp zayıflardan, ilkellerden, şehvetlilerden oluşan kalabalığa katılmak yerine cesaretlenebilir, güven ve güç kazanabilirler. Bütün dünya için değil ama yeni yollar arayan birkaç kişi için konuşmak zorundayım.

Bölüm 8

Spiritüel Aşk Beslenmenin Üstün Bir Biçimi

Erkeklerle kadınlar neden birbirlerini arar? Onları iten açlıktır. Açtırlar ve yemek isterler. Nihayetinde aşk bir gıdadır, bir içecektir; ekmeğe, suya, şaraba benzetilebilir... Sevmek aynı beslenmek gibidir: aynı yasalar, aynı süreç geçerlidir. Bu yüzden size hep dediğim gibi, beslenme sürecini anlamadıysanız aşkını da anlayamazsınız.* Besinin eterik parçacıklarını yakalamak için hiçbir çalışma yapmadan sırf aç olduğunuz ya da yemek yemeyi sevdiğiniz için yemek gerektiğini düşünürseniz karşılaştığınız erkek ve kadınlardan da o eterik parçacıkları alamazsınız; onlarla kaba alışverişler yapmaya mecbur kalırsınız. Evet doğanın bize tırtılın kelebeğe dönüşümüyle ilgili verdiği derse bakın.

Tırtıl çirkin ve şişkindir, ağır ağır yer değiştirir ve kimse ona bakmak istemez. Her yaratılmış gibi, elbette onun da beslenmeye ihtiyacı vardır ve yapraklara karşı nasıl da iştahlıdır! Ne çiçekleri, ne de meyveleri sever ama ağaçlara mutlaka gerekli olan yapraklara – çünkü ağaç yapraklar aracılığıyla güneş ışığını dönüştürür – bayılır. Böylece tırtıl yaprakları yiyerek, artık çiçek ya da meyve üretemeyen ağaca zarar verir ve bu

* *Beslenme Yogası*, Izvor 204

yüzden tarlalarda ve bahçelerde insanlar onu yok etmek için ellerinden geleni yaparlar, işte tırtılın hayatı böyledir...

Fakat bir gün, neden olduğu bilinmez, tırtıl o hayatın o kadar da hoş olmadığını farkına varır. Gökyüzünde geçen kelekleri görür; o kadar güzel, renkli, hafiftirler ki onların yanında kendisini çirkin ve iğrenç hisseder; ayrıca zararlı olduğunu ve bu yüzden insanların onu yok etmek istediğini anlar. O zaman değişmeye, daha iyi bir şeye dönüşmeye karar verir ve düşünmeye başlar.. Bir koza hazırlamakla işe girişir çünkü huzurlu olmaya ihtiyacı vardır ve bunun için de bir sıvı salgılar, onu katılaştırır ve dayanıklı bir ip oluşur... İşte bu ipektir! İpek tırtılın ürünüdür ve o kadar değerli olmasının nedeni de düşünsel ve spiritüel bir durumda hazırlanmış olmasıdır!... her hâlükârda ipek kıyafetler kötü sıvılara karşı iyi bir koruyucudur ve yün kıyafetler de öyle.

Böylece tırtıl derin bir meditasyona girer... O kadar derindir ki uyur. Ve bilinçaltında – çünkü tırtılın da bir bilinçaltı vardır – bütün güçler ve enerjiler onu çok etkileyen görüntü üzerinde, kelebek üzerinde çalışmaya başlar. Çünkü gerçek dönüşümler asla bilinçte, düşünceyle gerçekleşmez, bilinçaltının gücüyle olur, bu nedenle bir arzunuzun gerçekleşmesini istiyorsanız, gerçekleştirmek istediğiniz resmi yerleştirmek için bilinçaltınıza nasıl inmeniz gerektiğini bilmeniz gerekir yoksa o işin olması için ne kadar zaman gerekir kim bilir. Madde üzerinde yalnızca bilinçaltı güçlerinin büyük bir etkisi vardır.

Bir zaman sonra tırtılın kapalı olduğu kozadan bir kelebek çıkar! Ve işte tırtılın kelebeğe dönüşümü işiyle kozmik Aklın bize öğrettiğini anlamak için şifresini çözmemiz gereken olay da budur. Belli bir yaşa kadar ki bu yüzlerce enkarnasyon alabilir, insan yaprak yemeye ihtiyaç duyan tırtıl gibidir: ihtiyaçlarını başkalarının zararına karşılar, onları kirletir, yırtar. Fakat

kendisinden rahatsız olmaya başlayıp daha iyi bir şey olmaya karar verdiği gün konsantre olmaya, düşünmeye ve özellikle de korunmak için bir koza örmeye başlar... Ve bu koza da aurasıdır. ★ Auranın gücünün bilincine varan ve onun üzerinde çalışmaya başlayan mürit kelebeğe dönüşür yani İnisiyeye. O zaman da varlıkları – tırtılın yaprakları yemeyi bıraktığı gibi – “yemeyi” bırakır ve nektar ile, polen ile beslenmeye başlar yani onların sübtıl sızıntılarıyla. Görüyorsunuz sıradan bir kişi ya da bir İnisiye olmak farklı beslenme biçimlerine uygun düşmektedir.

Elbette pek çok “tırtıl” için o dönüşüm henüz mümkün değildir. Onlar size her şeyin, doğanın milyarlarca yıldır oluşturduğu gibi kalması gerektiğini söyleyeceklerdir. Daha saf öğelerle beslenerek kelebeklere, kanatlı yaratıklara dönüşebileceklerini bilmezler. Elbette beslenmek sonsuza dek gerekli olacaktır ama besin var besin var, ayrıca beslenme biçimi var beslenme biçimi var. Yaratılmışlarla kaba, estetik olmayan, hatta mide bulandırıcı alışverişler yapmak yerine kelebek gibi hiçbir şeyi kirletip yerle bir etmeden sübtıl alışverişler yapılabilir: birbirine sürekli çok sevgi vermek ama aşağı inmeden, yaprakları yemeden.

Kimbilir kaç genç erkek ve kız bana sırrını açmıştır: yaşadıkları bazı deneyimlerden sonra hayatlarının öncesi gibi gitmediğini, kendilerini ağırlaşmış, rahatsız hissettiklerini söylemişlerdir... Onlara verdiğim cevap şudur: “Sinirlenmeyin ama içsel durumunuz tıpkı pek çok bacadan geçmiş birinininki gibi: eterik, astral ve zihinsel kıyafetlerinizi kirletip lekelemişsiniz.” Evet, o deneyimler onların bilinçaltında, elbette görünmez ama gerçek izler bıraktı ve spiritüel planda çaba göstermek istediklerinde de kendilerini ayaklarına engeller takılı, fazla yüklenmiş, geride bırakılmış hissettiler. Ön-

★ Sübtıl merkezler ve bedenler, Izvor 219, Bölüm II: “Aura”

cesinde hafif, genişlemiş, mutlu hatta gururlu hissediyorlardı hâlbuki şimdi biraz kamburları çıkmış durumdalar, utanıyorlar. Daha önce yüzlerinde olan o ışık yok. Ve hepsi şöyle diyor: “Böyle olduğunu biliyorduk. Bir bilseydik!”

Eh evet, bütün dünyada erkekler ve kızlar bazı deneyimlere atıldıklarında kendilerini neyin beklediğini bilmezler. Ama bilmek de onları ilgilendirmez. Onların istediği zevk almak, hisleri tatmak, kendi deneyimleriyle mutlu olmaktır. Ve onları bekleyen de hep mutluluk olmaz, utanç, pişmanlık, ağır, karanlık bir şey olur. Ve insanlığın en büyük üzüntülerinden biri de oradadır: gençliğin yaşadığı cehalette. Sonra, bu gençler kardeşliğe geldiklerinde, öğrenecek gerçekler, saygı duyulacak yasalar olduğunu anlarlar ve eski hayatlarını bir daha yaşamamaya karar verirler. Evet ama yaşananların izleri nasıl silinecektir? Her gün yıkanmak, arınmak, ışık üzerinde çalışmak, dua etmek, meditasyon yapmak, Yukarısına bağlanmak gerekmektedir. Bir zaman sonra – o kadar da çabuk olmaz maalesef - biraz daha berrak görüp ilerlemeye başlarlar.

Gençlik inisiyelerce aydınlatılmayı, eğitilmeyi ve iyi yönetilmeyi kabul etmeli, gereksiz ve tehlikeli deneyimlere atılmakta acele etmemelidir!★ Ve sonra, tanrım, Yukarısına bütün erkek ve kız çocuklarına onlara uygun olanı gönderecektir. Her halükarda gençliği aldatmakla, hataya sevk etmekle beni itham etmemeleri gerekir! Vakitsiz birçok deneyim yaşamış nice genç erkek ve kızın ne halde olduklarına bakın! Mutlu ve neşeli olmak istiyorlar ama öyleymiş gibi görünüyorlar. Eski ilhamlarının olmadığı, içlerinde kırılmış, sönmüş bir şey olduğu hissediliyor. Bilmeleri gerekirdi. Kişi kendisinde volkanik patlamaları tetiklerse bu sonuçsuz kalmaz.

★. *Gençlik İçin Bir Gelecek*, Izvor 233, Bölüm XII: “Büyük kardeşlerin deneyimlerinden faydalanmak”, Bölüm XIII: “Gelişmek için kendini büyüklerle karşılaştırmak”

Varlığın psişik yapısında bir yerde patlamalar, kırılmalar, akla sığmaz değerde özlerin son derece fazlaca harcanması meydana gelir.

Şöyle diyeceksiniz: “Ama o zaman mutlu olmamamız, hiç zevk almamamız mı gerekiyor?” Hayır, ama ne zaman ve hangi şekilde olacağını bilmek gerekiyor. Kişi anlamayı ve nasıl davranacağını bilirse her şey harikulade, muhteşem bir şeye dönüşebilir. Size kaç kez dedim: cinsel güç petrole benzetilebilecek bir enerjidir. Cahiller ve beceriksizler yanar – o güç onların özünü yakar – hâlbuki onu kullanmayı bilenler, inisiyeler, uzayda uçar. Yani görüyorsunuz; aptallar yanar ve akıllılar uzayda uçar! Bu cinsel güç konusunu hiçbir resim daha iyi özetleyemez. O halde sürekli yanmak yerine neden uzayda, yıldızlara kadar uçarak her şey öğrenilmesin ki?

Fiziksel aşkta iyi şeyler olduğunu asla inkâr etmedim. Kozmik Akıl şeyleri böyle düzenlediye eleştirmek bana düşmez. Hayır, ama kozmik Akıl aynı zamanda insanlık için ve tüm alanlarda tekâmülü de öngörmüştür. Çağımızda birkaç yüzyıl önce normal bulunan bazı şiddet ve vahşet gösterilerine gittikçe daha fazla öfkeleniliyor; şimdi bunların insana uygun olmadığı açıklanıyor. O halde aşk alanında da neden bir tekâmül olmasın?

Okumayı bilenler için bu tekâmül canlı doğanın büyük kitabının bir sayfasında yazılıdır: tırtıl ve kelebek hikâyesinde. Ve tek örnek de bu değildir. Arıların hayatını da inceleyin. Arılar üzerine, toplumlarının organizasyonu, gelenekleri üzerine çok yazıldı ama simgesel bakış açısıyla neyi temsil ettikleri konusunda pek bir şey bilinmiyor. Arılar çiçeklerin nektar ve polenlerini toplar ve daha sonra nefis bir besini, bal oluştururlar. Simgesel olarak bu hareket melekleri besleyecek bir bal yapmak için görüştükleri insanlardan en saf, en sübtıl öğeleri alan inisiyelerin ya da çömezlerin işidir. Arı çiçek nın ye-

mediği gibi inisiye de kişilerin çoğunun yaptığıının aksine insanları yiyip yutmak yerine onlardan en spiritüel olan şeyleri alır. Simyaya değgin bilgisi sayesinde meleklerin toplamaya geleceği bir özü, bir besini kalbinde, ruhunda hazırlar.

İşte arının temsil ettiği budur: İnisiye. Her insan ruhunda, suçlularınkinde bile, inisiye tanrısal öğeler bulur ve oluşturduğu spiritüel balı da bu özlerle üretir. Her şeyi dönüştürmeyi, yüceltmeyi, aydınlatmayı bilen spiritüel balı hazırlar. O bir arıdır, kovan onun benliğindedir ve topladıklarından özümstedikleriyle yani en saf, en sübtıl öğelerle hazırlar balını.

Bütün insanlar kendi içlerinde dönüştürmek için o özü çekip almaya davet edilirler. Bunu yapmayı öğrenmeleri gerekir ve bunun için de akıl, kalp ve iradeyle çalışmalıdırlar çünkü bu üç öğeyle kişi kendi içindeki imbikte her şeyi gerçekleştirebilir. İşte gerçek simya budur. Gerçek simyacılar olan büyük inisiyeler bundan başka bir şey öğretmez; arıya nasıl dönüşülür, doğada ve özellikle insanlarda bulunan en iyi nasıl çıkarılır, emilir; onlara bakarlar, onlarla konuşurlar, her insan onlara göre bir çiçektir. Evet, bu muhteşem ve bu felsefe doğada yazılı. İnisiyeler bunu orada keşfetti.

Mutluluk, gerçek mutluluk fiziksel ilişkilerde değildir. Başlangıçta iki genç aşığa bakın mesela: henüz kucaklaşmamışlardır ama nasıl bir mutluluk, nasıl bir ilhamla yaşamaktadırlar! Kalkarlar, uyurlar, ve yalnızca diğerinin var olduğu düşüncesi, onunla karşılaşma, konuşma düşüncesiyle şaire dönüşürler. Birbirlerine yazarlar biraz, tılsım gibi gelen gül yaprakları verirler birbirlerine... Ama öpüşmeye, birlikte uymaya başladıklarında bütün o sübtillik biter. Eskisi kadar mutlu olmazlar, eskisi kadar düşünmezler birbirlerini ve işte zorluklar; hesaplar başlar. Öncesinde cennetteydiler. O halde o mutluluğu neden uzatmazlar ki?

Bana ne söyleyeceğinizi biliyorum. Sonsuza dek homeopatik dozlarla, gülümsemelerle, sözlerle beslenmeye devam edilemeyeceğini, daha dişe dokunur bir şeye ihtiyaç duyulduğunu söyleyeceksiniz. Tamam ama daha sonra şaşırmayın ve kimseye kızmayın: hazırladığınız çorbayı için bitsin. Gerçekten ılık ve şiiir içinde yaşamak istemediğimize, size daha maddi bir şey gerektiğine göre, bunlara karşı değilim ama sizi bekleyen şeyle ilgili de uyarıyorum.*

Ben kimseyi zorlamam, açıklamakla yetinirim. Benim Öğretim: meyve, sebze, balık, peynir gibi ne varsa üzerine koyduğum bir masa gibi... Toprağın bütün besinleri orada ama bu her bir kişinin hepsini yemesi gerektiği anlamına gelmiyor. Evet, size bütün gerçekleri, bütün yöntemleri, çözümleri sunmak zorundayım ama herkes midesine uygun olanı seçmek zorunda.

* Atıflar, “Aşkınızın şiiirini koruyun”

Bölüm 9

Cinsel Enerjinin Trafosu Yüksek İdeal

Sık sık gelip bana iffetli yaşamamanın mı yoksa aksine cinsel ilişkiye girilmesinin mi tercih edilmesi gerektiğini soruyorlar. Gerçekte soruyu böyle sormamak gerekir; neyin iyi neyin kötü olduğunu genel bir biçimde söylemek imkânsızdır... Her şey kişide biter. İffetle, ölçülü biçimde yaşamak çok kötü sonuçlar verebilir, ama aynı zamanda çok iyilerini de verebilir. Ölçülülük bazılarını isterik, nevrotik, hasta edebilirken bazı diğerlerini güçlü, dengeli ve düzgün davranışlı hale getirebilir. Ve kendisini cinsel güdüye kaptırmak bazılarına çok iyi gelse de diğerlerine kötülük edebilir. O halde “Bu iyi, bu kötü...” diyerek hiçbir şeyi sınıflandırmamak gerekir. İyi ve kötü başka bir etkene bağlıdır: güçlerin nasıl kullanıldığına, nasıl yönetildiklerine. Hiçbir şey iyi ya da kötü değildir, iyi ya da kötüye dönüşürler.

Sorun öncelikle idealinizin ne olduğu, neye dönüşmek istediğinizdir. Spiritüel dünyada büyük keşifler yapmak istiyorsanız cinsel gücünüzü yüceltmeyi öğrenmek için bazı zevklerin sayısını azaltmak ya da hatta onlardan tamamen vazgeçmek zorundasınız. Ama bu yüksek ideale sahip değilseniz o zaman kendinizi tutmanız, iffetli ve bakir kalmanız aptalca

olur. Hatta hastalanırsınız çünkü çabalarınızın anlamı olmayacaktır. Bu alanda herkese aynı tavsiyelerle kuralları vermek mantıklı değil.

Biri beni görmeye geliyor ve diyor ki: “Üstadım, sanırım evlenip çocuk sahibi olmak benim için iyi olmayacak, beni çeken şey spiritüellik” Ve ben de onun yapısına, oluşumuna baktığımda şöyle cevap veriyorum: “Hayır, hayır, evlenmek sizin için daha iyi; diğer türlü korkunç olur, mutsuz olursunuz ve herkes sıkıntı çeker.” Ve evlenmek isteyen bir başkasına da şöyle söyledığım oluyor: “İsterseniz evlenin ama evlilik için yaratılmadığınızı bilin, acı çekeceksiniz.” Pek çok genç erkek ve kadın kendilerini tanımıyor ve ne yapmaları gerektiğini bilmiyor. Herkes dünyaya izleyecek bir programla gelir. Eğilimlerine ve içgüdülerine karar verebilecek olan kendileri değildir.

Bir kediye vejetaryen olması ve artık fare yememesi gerektiğini açıklayın mesela; sizi dinler ve şöyle yapar: “Miyav!”, yani: “Tamam, anladım, söz.” Fakat siz ona vaaz verirken o bir yerde küçük bir gürültü duyar: bir şey kemirmekte olan bir faredir bu... Kedi farenin üzerine atlamak için anında sizi eker, pişmanlık duymadan. Hâlbuki sizi dikkatle dinlemişti, hatta size söz bile vermişti... İşte şimdi dudaklarını yalayarak geri geliyor ve yine şöyle söylüyor: “Miyav!”, yani: “Yapamam, (evet, kelimesi kelimesine), kedi doğamı bir günde değiştiremem.” O halde bizler birer kedi oldukça fare yemeye devam edeceğiz.

Şimdi bu, cinsel gücü yüceltmek için çaba göstermemenin gerektiği anlamına gelmiyor. Ama bunu size zaten açıkladım, ona karşı mücadele edemezsiniz, eğer denerseniz toz edilen siz olursunuz. O halde nasıl davranmanız gerektiği belli: o gücü gönderdiğiniz çok güçlü bir ortağınız olmalı ve o, simya bilgisi sayesinde onu sağlığa, güzelliğe, ışığa, tanrısal

aşka dönüştürmeyi başarmalı. Bu ortak yüksek bir idealdir, beraber yaşadığınız, bağlandığınız, beslediğiniz temel bir fikirdir ve enerjiyi dönüştürecek olan da odur, siz değil. Bu nedenle spiritüel ideali olmayan asla başaramayacaktır ve ona şu tavsiyeden başkası verilemez: kendine hemen birini bul ve evlen, yoksa toplumsal bir tehlike haline geleceksin, bütün dünyayı mahvedeceksin.

Görüyorsunuz, sizi belirsiz maceralara sürüklemiyorum, sorunu açıkça önünüze koyuyorum. Eğer olağanüstü bir varlık, ışığın iletkeni, insanlığa iyilik yapacak biri olma arzunuz yoksa asla o gücün önüne geçemezsiniz, o halde ona bir çıkış verin, evlenin ve çocuklarınız olsun. Ama o yüksek idealiniz mevcutsa bütün Yukarısına bir eşi tatmin etmek için – ki zaten belki de ne yaparsanız yapın bunu başaramayacaksınız– terk etmek korkunç bir şey olur. Aksine, harika bir ideal için çalışmaya değer çünkü o enerjiler bu ideali besleyecek ve güçlendirecektir. Evet, cinsel itki hissettiğiniz anda idealinize konsantre olursanız, o enerji idealinizi beslemek için beyne çıkar ve birkaç dakika sonra özgür kalırsınız, zafer sizin olur.

Kaç kez size yüksek bir ideale sahip olmanın öneminden bahsettim?★ Eh, işte bugün de size yine cinsel alanda beklenmedik bir uygulamadan söz edeceğim. Bütün enerjileri yüce bir fikre yöneltin, yalnızca zevke değil: onlar size hizmet edecek ve o fikrin gerçekleşmesine yardım edecekler. Size yüksek idealden bahsetmeye başladığımdan bu yana, henüz onun ne kadar güçlü bir enerji trafosu olduğunu anlamadınız henüz. Sorun şu ki bu yüksek ideale nasıl sahip olunacağını, ona nasıl yaşam verileceğini, nasıl besleneceğini bilmek gerekiyor.

Aslında çok basit. Kendinizi geliştirmek mi istiyorsunuz, daha bilge, daha ışıltılı, daha saf, daha güçlü olmak mı isti-

yorsunuz?... Bu özellikleri istemeye ve görselleştirmeye zaman ayırmalısınız. Işıkla çevrili olduğunuzu, bütün dünyaya sevgi yaydığınızı düşünün. Yavaş yavaş oluşturduğunuz özelliklerin resimleri canlanır, sizde etkili olmaya, sizi dönüştürmeye başlarlar çünkü evrenden uygun elementleri çekip size kaynaştırmaya çalışmaktadırlar.* Elbette bir sonuca varmadan önce çok zaman ve çalışma gerekir ama o sonuca varıldığında şüphemiz kalmayacaktır artık. Üstünüzde sizi koruyan, sizi eğiten, arındıran, aydınlatan canlı bir varlık hissedersiniz, bu varlık zor durumlarda ihtiyacınız olan elementleri size getirir. Bu mükemmelliği öncelikle en azından düşünsel dünyada oluşturmak gerekir ve sonra o maddede somutlaşmak için aşağıya inecektir.

Beni iyi anlayın: düşünebileceğiniz kadar dar görüşlü ya da fanatik değilim. Geniş düşünürüm, çok geniş. Yalnızca eğitimci görevim nedeniyle size en iyi olanı gösterme ödevim var. “Evet ama peşinizden gelemiyoruz!” Önemli değil, bir sonraki enkarnede başarılırsınız, istenen sonuçları elde edemiyorsunuz diye intihar etmeniz gerekmez. Size yeni imkanlar, yeni yollar göstermeliyim; size oraya nasıl gireceğinizi söylemeliyim ama şimdilik bunu yapamıyorsanız gırtlığınıza sarılmayacağım. Benim görevim size açıklama yapmak, daha sonra herkes doğasına, halet-i ruhiyesine, tekâmül seviyesine göre seçimlerini yapacaktır.

Eğer Sema bu işi bana, onu sizinle birlikte yapayım diye verdiyse benim geniş görüşlü olduğumu ve sizi hataya sevk etmeyeceğimi bildiği içindir. Şimdi eğer birinin kapasitesi yoksa, yetenekli değilse bu benim hatam değildir, önceki enkarnasyonlarında çalışmamıştır ve şimdi de elbette büyük zorluklarla karşılaşmaktadır. Fakat zaten hazır olanlara daha ileri gitme imkânlarını vermem gerek. Size onları veren ben ol-

* İnisiyatik pedagoji, Bütün eserleri, C. 28, Bölüm III: “Öğretici hayal gücü”

mazsam başka kim verecek?

Değerli olan aşktır, esas olan aşktır ama onu güçlendirmek, korumak, sürekli kılmak için fiziksel dışavurumları azaltmak gerekir. Fakat aynı zamanda yerine başka bir mutluluk koymadan varolanı reddetmenin çok tehlikeli olduğunu da bilmek gerekir. Çünkü bu durum sinir sistemine acı vererek yansır. Daha sonra olumsuz tepkiler çekmemek için bir zevki ondan daha spiritüel başka bir zevkle değiştirmek gerekir.

İnisiyatif Bilimde reddetmenin bir mahrumiyet değil bir yer değiştirme, başka bir dünyaya izdüşüm olduğu söylenir. Devam eden aynı etkinliktir ama daha saf, daha ışıklı malzemelerle yapılır. Kendini sakınmak, reddetmek, fedakârlık yapmak gerektiğinden bahsedildiğinde bu yalnızca bir konuşma biçimidir. Gerçekte yoksun kalmamak, redetmemek, yalnızca yer değiştirmek gerekir yani aşağıda yapılanı yukarıda yapmak: suyu mikropoların üreyip çoğaldığı bir bataklıktan içmektense saf, kristalimsi bir kaynaktan içmektir. İçmemek ölüm demektir. Gerçek bir Üstat hiçbir şeyden yoksun kalmaz: yer, içer, sever ama sıradan insan için bilinmeyen bölgelerde, bilinmeyen bilinç durumlarında.

İnsanların sigara içme, içki içme ya da kadınlarla olma isteğinden kurtulmak için genellikle edindikleri yöntem (yerine bir şey koymadan alışkanlığı ortadan kaldırmak) son derece tehlikelidir: onları yoldan çıkarır ve boşluğa sokar. Bir telafi gerekmektedir, aşağı arzusunun yerine üstün bir arzu koymak gerekir. Bu nedenle sizden çok daha kuvvetli bir ihtiyacı reddetmek istediğiniz her seferde iyi düşünün çünkü bu çok önemli bir karardır. O ihtiyacın yerine bir şey koymak gerekmektedir. Böylece ihtiyacın tatmin edilmesi için yemeye, içmeye, sevmeye ya da yaşamaya devam edersiniz ama sizi aynı tehlikelere maruz bırakmayan bir seviyede. İhtiyaçlarınızın

yerini değiştirmezseniz dayanamazsınız.

Eğer bir inisiye mutluluğu, zevki, çok daha yüksekte, meditasyonlarında, seyirlerinde, yaşam biçiminde, insanlara sevgisinde bulmazsa asla zafer kazanamaz. Çünkü inisiyeler de herkes gibi yaratılmıştır. Fakat yüksek bir ideale karşı olağanüstü aşkları sayesinde enerjilerini yüceltmeyi başarırlar.

Cinsel güdüyle asla yalnızca iradenizle mücadele etmeyin. Yenmek için göksel güçleri yani mükemmelleşmeye, saflığa, güzelliğe yönelik olağanüstü bir sevgiyi, yüksek bir ideali çağırarak gerekir. Eğer o yüksek idealiniz olmazsa, tanrısal hayatı, mükemmel hayatı sevmeyiz, cinsel güçle mücadele etmeyin: paramparça olursunuz. Geri itmek, yok saymak cinsellik sorununa çözüm değildir çünkü öyle yapmak kafada o gücü yüceltmek için üstün düzlemlerde çalışma yapan bir ideal, bir fikir olmadan cinsel güce normal çıkışı sağlamayı reddetmekten başka bir şey değildir.

Bana güvenebilirsiniz, sorunu biliyorum. Önceden doğrulamadığım hiçbir şeyi söylemiyorum size ve bütün o büyük yasaları doğruladığım için size onlardan bahsetme hakkım var. Kırk yılı aşkın süredir gerektiği gibi anladığınız takdirde asla hasar vermeyecek bakış açıları veriyorum size. Hayatım boyunca öğrenmek ve en iyi yöntemleri bulmak için kendi üzerimde deneyler yaptım ve o deneyler sayesinde size şimdi son derece faydalı oluyorum. Ama bana güveniniz yoksa, bu yöntemleri uygularken mutsuz olmaktan korkuyorsanız uygulamayın, buna karşı bir şey düşünmüyorum ama acı çeken siz olursunuz. Bir gün gerçek menfaatinizin nerede olduğunu bile görmemek nedeniyle hafife almakla ne kadar aptalca davrandığınızı fark edersiniz.

Bölüm 10

Cinsel Enerjinin Trafosu Yüksek İdeal

İnisiyeler bize dünyanın kökeninde yalnızca Kabala gele-
neğinin Ayn Sof Aur diye adlandırdığı, Sonsuz Işık anlamına
gelen Mutlağın var olduğunu öğretir.* Tanınamaz, kavrana-
maz bir özvarlıktır bu; Onun yalnızca Varlık ve Yokluk ol-
duğu söylenebilir, Onu yalnızca sessizlik ifade edebilir.
Gücünde her şey barınır ve kendisini ifade etmek istediğinde
Kendisinden bir parçayı yaymıştır. Fakat bu dışavurumun
mümkün olması için pozitif ve negatifte, eril ve dişilde ku-
tuplaşması gerekmiştir çünkü kutuplaşma olmadan ifade de
olmaz. O halde iki ilke kutuplaşmayla ortaya çıktı ve Tanrı
bu iki ilkeyle her şeyi yarattı. Bu sorunu açıklamak elbette çok
uzun sürerdi ama birkaç kelimeyle Mutlak tarafından yayılan
sübtıl, düzenli ve ışıklı dünyanın “yaratım” dünyası olduğu,
Tin, Yukarısı olduğu söylenebilir ve bu yaratım dünyası da
birbiri ardına gelen etaplarda yoğunlaştı, somutlaştı böylece
“oluşturma” dünyasını, maddeyi, fiziksel planı ortaya çıkardı.

Büyük inisiyelerden biri olan Hermes Trismegiste bu ger-
çeği ifade etmek için şu cümleyi söyledi: “Aşağıdaki her şey

* *Tanrıdan İnsana - Sefirot ve Meleklerin Hiyerarşisi*, Izvor 236,
Bölüm VI: “Ayn Sof Aur: sonsuz ışık”

yukarıdaki gibidir.” Aşağıda olanı doğru biçimde mantık yürüterek iyi anladığımızda yukarıdakini de, yani idealar bölgesini, güçler-kuvvetler bölgesini, görünmez ve sübtıl olan her şeyi de bilebiliriz. Madem ki erkek ve kadın fiziksel planda yukarıdaki eril ve dişil iki ilkenin yansımalarıdır, bundan şunu çıkarmamız gerekir: - Tanrının sadece bir oğlu olduğunu kabul eden Hristiyan dininin öğrettiğine karşıt olarak – eril ilke olan tanrı aynı zamanda dişil kutba da sahiptir yani Onun da bir Karısı vardır.*

Bütün dinlerde, Tanrının, kozmik Tinin bir Karısı vardır; Kabala’da ona Şekina denir. Evet, Tanrının Karısı Doğadır ve Kozmik Tinle karısı Doğanın çocukları vardır. Her dinde bu üçleme bulunur; Hindistan’da Brahma, Prakriti ve Puruşa’yla; Mısır dininde Osiris, İsis ve Horus’la. İstisna yapan sadece Hristiyan dinidir. Neden? Çünkü yayılmış olan hatalı bir fikre göre eril olan her şey mükemmeldir ve dişil olan şeylerin hiçbirisi mükemmel değildir. Geçmişte sık sık, babalar kızları olduğunda öfkelenirdi. Ve hatta pek çok Hristiyan için de kadın şeytanın yarattığı bir şeydir, çünkü Adem’i o ayartmıştır. Ama orada da Tevrat’ın söylediklerinden hiçbir şey anlayamamıştır ve bu hatanın düzeltilmesi gerekir. Tanrının da bir karısı vardır, yoksa onun suretinde ve benzerliğinde yaratılmış olmazdık. Dişil ilke olmadan yaratım olmazdı çünkü doğada hiçbir şey iki prensip işin içine girmeden yaşayıp serpilemez.** Tanrının suretinde yaratılmış olduğumuza göre kendisi de ihtişam ve mükemmellik olan o dişil ilkeye gerçek yerini geri vermeliyiz.

Ama şimdi Hristiyan dininde Baba, Oğul ve Kutsal Ruh olarak temsil edilen Kutsal Üçleme’nin üç kişisine geri dönelim. İlk ilke kuvveti, hayatın kaynağını temsil eder. İkinci

* Atıflar Bölüm X: “Kozmik aile ve Kutsal Üçlemenin gizemi”

** Kozmik Denge - 2 numara, Izvor 237, Bölüm IV: “Eril ve dişilin yeri”

ilke İsa, ışığı ve akli temsil eder. Ve üçüncü ilke Kutsal Ruh aşkın ateşidir.

Eğer kitaplarda Kutsal Ruha karşı olan hariç bütün günahların affedileceği yazılıysa bunun nedeni Kutsal Ruh'a karşı işlenen günahın sevgiye karşı işleniyor olmasıdır. Hristiyanlık Kutsal Ruh'a karşı işlenen bu suçun ne olduğunu ve neden affedilmediğini açıklamanın yolunu bulamamıştır ama bugün ben bu sorunu aydınlatmak istiyorum ve sorumluluğu alıyorum.

Hayat içinde akıl ya da irade yoksunluğu olduğu durumlarda karşılaşılan şeylerin hep yenilgi ve hayal kırıklığı olduğunu herkes bilir. Fakat aşk alanında doğru algılara, uygun dışavurumlara sahip olunmadığında bunun önemli olmadığını, yenilgi yaşanmayacağını, suç işlenmemiş olacağını düşünürler. Sınırlı olmak fenadır, zayıf olmak da. Peki aşkı hayvan gibi yaşamak fena değil mi yani?... Eh işte aptalca bir mantık. İşte affedilmeyen tam da bu hatadır çünkü sonuçları içler acısı olur; af söz konusu olamaz, cezalandırılırsınız ve ödememiz gerekir. Şöyle diyeceksiniz: "Ödemek mi? Ama hangi şekilde?" Bazı hisler duyduğunuz anda, bazı zevklere izin verdiğiniz anda bu bazı materyalleri yaktığınız anlamına gelir ve işte ödemeyi yapmaktasınız.

Her fizyolojik dışavurum bir yanmadır.* Yalnızca düşünürken, konuşurken bile materyaller yakarsınız... Duygular için daha da geçerlidir bu: aniden büyük bir mutluluk ya da büyük bir üzüntü hissederseniz bunlar yanıp atık üreten materyallerdir ve daha sonra onları geri almak için çok zaman gerekir. Her ifade, her duygu, her hislenim bir materyal ve enerji harcamasıdır. O halde nasıl olur da aşkın coşkusunda hiçbir şey harcanmadığını, kaybedilmediğini düşünebilirsiniz? Asıl orada harcamalar çok büyüktür ve geri alması çok

* *Su ve Ateşin Getirdikleri*, Izvor 232, Bölüm II: "Yanmanın sırları"

zordur çünkü hayata ve sağlığa en faydalı özlerin hepsi kalorifer kazanında yakılmıştır.

Bu her şeyi silip aşksız yaşamak gerekiyor anlamına gelmez, hayır. Önemli olan anlamlı, akılcı, estetik bir hayat yaşamaktır. Fakat insanların fiziksel zevkler içinde, onlara daha spiritüel elementler eklemeyi denemeden yan gelip yattıklarını görünce şaşırıp şoka girmekten başkası yapılamaz ve bu bir kayıptır, bütün alanlarda büyük bir kayıp. Fakat bir şey kaybettiklerini düşünmezler hiç ve zaten bunu size söylerler de: “Bu organlar yıpranmıyor.” Elbette o organlar yıpranmıyor, ama orada beyinde, çok çabuk yıpranan bir madde var, bunu bilmek gerek.

Ve şimdi, Hristiyanlar size söyleyeceğim şeyden dolayı şoke olmasınlar. Simgeler bilimine göre, göksel Baba beyne bağlıdır. İsa, gerçek kalp olan solar pleksusa bağlıdır. Kutsal Ruh’a gelince, o üreme organlara bağlıdır. Size bu gizemi ilk defa açıyorum: Kutsal Ruh aşka ve üreme organlara bağlıdır. O halde hata yapıp cezalandırılmamak için Tanrının bize verdiği bu organlara karşı doğru davranmayı öğrenmek gerekir. Ben erkek ve kadının cinsel organlarından daha muhteşem, daha akıllı ve daha derin bir şey olmadığını düşünüyorum. Onlara değer vermek, onları takdir etmek ve hatta onları Tanrısallığa adanmak gerekir.

İnisiyatik Bilimde cinsel güç üreme organlarda kötü bir biçimde ifade edilse bile gerçekte o gücün Yukarıdan geldiği öğrenilir. “Aşkın iki epiderminin sürtünmesinden başka bir şey olmadığını” iddia edenlerle aynı fikirde değilim. Sonuçlar üzerinde duruyorlar, ama o sebep, o gücün kökeni çok uzakta ve bu nedenle onların elinden kaçıyor. Gerçekte o enerji gelmezse sürtünme hiçbir işe yaramaz. Evet, aşk yüksekten gelen tanrısal bir güçtür ve o halde ona saygıyla yaklaşmak, onu korumak ve hatta onu kortlakların, kurtçukların,

ilkelerin alıp kullandığı cehenneme yollamak yerine, Yukarısınaa göndermeyi düşünmek gerekir. Bu gücü yollayabilmek gerekir, ama bütün bir bilimdir bu ve insanlar çok aceleci davranıyorlar, durup onu incelemek için zaman ayırmıyorlar; olabilecek en hızlı biçimde bu baskıdan kurtulmayı düşünüyorlar sadece, çünkü korkunç bir gerginlik hissediyor ve dile getirdikleri üzere itilip kakıldıklarını hissediyorlar. O gerilimin aslında en büyük zenginlik olduğunu anlamamak neden?

İnsanoğlunu elli, yüz ve hatta bin katlı bir bina olarak değerlendirmek gerekir. Ve suyun, son katın sakinlerine de ulaşmış onların susuzluğunu giderebilmesi için büyük bir basıncın, büyük bir gerilimin gerekli olduğu anlaşılacaktır. Erkek ve kadınlar kullanabilmek için hissettikleri o gerilimin ne olduğunu bilmelidir, böylece beyin hücrelerini sulayıp beslemeyi başaracaklardır, çünkü o enerji Kozmik Aklın özel olarak düzenlediği kanallar tarafından beyne kadar çıkabilir. Bilim, henüz onları aygıtlarıyla keşfetmedi diye varlıklarını yadsımak hakkına sahip değildir.

Erkek ve kadın bu kutsal enerjiyi saygısızca, gerçek aşktan yoksun, yüce yaratımlar gerçekleştirme isteği olmadan israf ederse, Kutsal Ruh'a karşı günah işlemiş olurlar. Ve bugün de bu en yaygın günahdır. Aşk hala iyileşmeyi, kendilerini yeniden yaratmayı, Yukarısı yolunu yeniden bulmayı ve gerçekten tanrısallığa dönüşmeyi sağlayacak bir güç olarak değerlendiren erkek ve kadınlar kimler? İnsanlık yüzünü Cennete aşk aracılığıyla dönecektir, ancak ne yazık ki bugün gittikçe ondan uzaklaşmakta olmasının nedeni de yine aşktır.

Ama şu en azından sizin için açık olsun. Aşka ve üreme organlara karşı benimsediğiniz davranışlara göre, Kozmik Kutsal Ruh olan Yüce Varlıkla ahenge giriyorsunuz – ya da girmiyorsunuz – ve Tanrının Krallığını içinizde yeniden bu-

luyorsunuz; ya da Onun yasalarına karşı geliyorsunuz. Yani bundan bir sonuç çıkarabilirsiniz: aynı organlar sizi Cehenneme kadar indirmek, ya da Cennete kadar çıkarmak kapasitesine sahip, bu, enerjilerinizi nasıl yönlendirdiğinize bağlı.

Zümrüt Tablet'te yazılı. "Yerden çıkar, gökten iner ve gücünü üstün şeylerle aşağı şeylerden alır... Güçlerin gücüdür o..." İşte o gücün normal olarak izlediği yol budur. Gökyüzünden yere ve yerden göğe.

O halde, yapılması gereken aşkı silmek, bastırmak, sıkıştırmak değil onu doğru ifade edebilmek için yöntemler, imkânlar bulmak. Aşk çok yüksekten gelen, güneşle aynı özden olan bir enerjidir ve insanın görevi de o enerjiyi alıp içinde dolaşmasını sağlamak ve sonra da kökünün olduğu yere, Yukarısına yollamaktır.

Tanrı erkek ve kadını yarattığında onları, cinsel enerjinin, kullanılması öğrenildiğinde, yukarıya doğru yolunu bulabildiği olağanüstü bir kanallar sistemiyle donatmıştır. Yerleştirilen her şey oradadır, herkes onlara sahiptir, yalnızca insanlar onları o kadar çok ihmal etmiştir ki paslanmış, tıkanmış, kopuklaşmışlardır. Ayrıca bu kanallar akışkan yapıda olduklarından, ki bu nedenle sinir sisteminkilerden daha incedirler, yalnızca durugörü sahipleri çok aşağıdan gelip beyni beslemeye gitmek için yukarıya yönelen bu enerjilerin izlediği yolu görüp ayırt edebilir.

Beni doğru anlamalısınız, inisiyeler o enerjinin inmesini engellemekle ilgilenmez, denemezler bile. Mücadele edenler birkaç aşırı dinci oyundur ve hep yenilip toz edilirler, çünkü tanrısal ilkeye, güneşin gücüne, akan o nehire karşı mücadele etmektedirler; o nehir de İsa'nın kendisidir, çünkü şöyle demiştir: "Ben yolum, gerçeğim, hayatım."★ Tutkuları, taşkınlıkları yüzünden insanda kirli katmanlar yığıldığında enerji

★ *Bilgelik ve Aşkın Meyvesi, Gerçeklik, Izvor 234, Bölüm VI: "Ben Yolum, Gerçeğim ve Hayatım"*

yeniden yükselemez, yere gömülür, kaybolur. Fakat insan safsa, kendisine hâkimse, gerçekten Tanrıya bağlıysa; her gün aralıksız inen o enerji kaybolmaz, yeniden yukarı doğru yola koyulur. O halde kesintisiz bütün bir dolaşımdır bu.

İnsan Tanrının eserlerini ve dünyanın nasıl inşa edildiğini anladığında, başlangıç noktasının Yukarıda olduğunu gördüğünde yeryüzü onun için engel olmaktan çıkacaktır. Aşk Yukarısından gelir ve Yukarısına dönmesi gerekir. İki, üç ya da dört aşk yoktur hep aynıdır ama farklı seviyelerde anlaşılır ve yaşanır. Tanrının aşk olduğu söylenmiştir, Şeytanın da aşk olduğu hiç söylenmemiştir... Aşk Tanrıdan gelir ve eğer inerken hiçbir dirençle karşılaşmazsa yanmayı ya da ateşi tetiklemeden doğru biçimde dolaşır. Yanan aşk, yolunda engellenmiş bir aştır. Benzer bir örneğe bakın: ateşli bir halde yatakta yatıyorsunuz; o ateş kanın ve yaşamsal güçlerin dolaşımını tıkayan pisliklerin yaptığı bir şey ve bu da ateşi oluşturan o engelleri ortadan kaldırmak için organizmanın bir mücadelesi.

Cinsel enerji yukarıdan gelir ve ortadaki sorun onu yukarıya döndürmektir, hepsi bu. Bu, siz zevki aramakla artık ilgilenmediğinizde, onun yerine çalışmayla ilgilendiğinizde mümkün olacaktır. İnsanların başındaki bela, tekrar ediyorum, aşkın enerjisinin yalnızca zevke yazgılı olmadığını anlamamalarıdır; aşk psişik, spiritüel, en yüksek derecede öneme sahip bir çalışma yapmalarına yarayacak bazı yetenekleri uyandırmaya da yarayabilir, insanlar dünyayı değiştirecek, kurşunla külü altına, değerli taşlara, elmaslara dönüştürecek o muhteşem gücün iletkenleri haline gelebilirler. Bu dönüşüm aşkın gücüyle olacaktır, başka imkanlarla değil. O halde o tanrısal enerjinin kontrol edilebilip yönlendirilmesi için sizde olması gereken projeleri, tavrı, düşünceleri, duyguları arayın.

Aşkın gizemlerini büyük volkanik patlamalarda değil

ışıkta, huzurda, dengede, mutluluk ve hayranlıkta anlama zamanı geldi. Bütün insanlık için tanrısal bir çalışma yapmaya kendinizi hazırlayın; Semanın sizden beklediği budur: çalışmanız. Aşkınlıkla ne yapıyorsunuz?... Onu sadece zevkiniz için saklıyorsunuz bu yüzden o enerjiler zehir haline geliyor. Bundan sonra onu kaynağına döndürmeyi düşünün ve şöyle söyleyin: “Efendimiz Tanrı, işte, bu enerjileri Zaferine ve Krallığının gelişine adıyorum...”

Aşklarını Yukarısına adamayı düşünen erkek ve kadınlar kimlerdir? Yaptıkları alışverişin yalnızca kendilerini ilgilendirdiğini zannederler. Yemek yiyorlarsa kendileri içindir ve Yukarısının bununla hiç ilgisi yoktur. Eh tamam ama o zaman Cehennemin o işle ilgisi olur. Çünkü o şehvetle tatmin etmek istedikleri “ben”, zaten Cehennemin bir parçasıdır. Yaptıklarının utanç verici olduğu (o zaman niçin yapıyorlarsa?) ve Yukarısının onları görmemesi gerektiği bahanesiyle Yukarısını silerler ama Cehennemden saklanmazlar, utanmazlar, bu yüzden de Cehennem gelip her şeyi yer. Ve kilise bile bir şey açıklamamıştır, yalnızca şunu tekrarlamakla yetinmiştir: “Çoğalın ve katlanarak artın.”* Ve herkes Cehennemin büyük sevinci için gölgelerde çiftleşir. Evliliğin kutsallığından bahsedilir ama insanlar kurallara göre evlenseler de karıları ya da kocalarıyla tüm Cehennemi davet ettikleri bir sefahat yaşarlar. Bir yatakta mümkün olan en çok zevki almak, hayvanlar gibi görünmek için her tür pozisyonu deneyerek bir araya gelirler ve buna da evliliğin kutsallığı adı verilir! Zavallı insanlık!

Aşkın fiziksel yanının da önemli olduğunu anlıyorum ve hatta spiritüel yanı bulmaya yardımcı olabileceğini de, ama onu bir başlangıç noktası gibi algılamayı öğrenmek gerek, amaç gibi değil. Bir erkeğe ya da kadına fiziksel bir çekim his-

* *Spiritüel Galvanoplasti ve İnsanlığın Geleceği*, Izvor 214, Bölüm XI “Aklımızın ve Kalbimizin Çocukları”

settiğinizi varsayalım: eh, boğulmak için içine dalmak yerine o çekimi çok uzağa gitmek, spiritüel olarak yükselmek için bir fırsat olarak kullanın. Sizde bazı tepkileri serbest bırakan bir gösteri seyretmek, bir kitap okumak, bir dergiyi karıştırmak gibi şeyler de olabilir, kendinizi bırakıp karanlığa sapsanmak yerine bunu bir başlangıç noktası, bir trampelen olarak görün ve tanrısal düşüncelerde o kadar yukarı yükselmeye özen gösterin ki yeniden indiğinizde ne zenginlikler topladığınızı görerek şaşkınlık yaşayın. Bu arada, o sizi sıkın şeyin aslında ilerlemeniz için teşvik edici, yardımcı ve cesaret verici şekilde etki etmiş olduğunu da göreceksiniz.

Sıkıntılı bir hisse kapıldığınız zaman neden nereye gideceğinizi bilmeden kör gibi kendinizi ona teslim ediyorsunuz? İnisiyatik Bilimde her şeyi kullandığımızı hatırlayın; o halde sevinin ve Yukarısına teşekkür edip şöyle deyin: “Ah! Bugün ne kadar şanslıyım, ne güzel bir kutsama bu! İşte herkesin saçını başını yolduğu, dayanamadığı bir durum ve benim zafer kazanma olasılığım var. Teşekkür ederim Tanrım, anladım. Haydi bakalım sıra ikimizde!” Ve size verdiğim yöntemleri uygulayın. Böylece her şeyden zaferle çıkmaya alıacaksınız, güçlü ve kuvvetli olacak, tanrısala dönüşeceksiniz. Ama hayır hep insan kör gibi kendisini bırakır, çünkü buna itilir. Aslında herkes itilir... yalnızca farklı yönler vardır ve insanın kendisini yukarıya doğru itmesi tercih edilir.

Bu insani aşk Tanrının kendisinden değilse nereden gelmiş olabilir? Tanrının aşk olduğu söylenir, ama o aşkın ne olduğu bilinmez ve fiziksel, şehvetli aşk tanrısal aşktan ayrı tutulur. Hayır, ayrılma yoktur. Seviyeler vardır, yukarıdan gelen aynı güç, aynı enerjidir. Bölünmez, ayrılmaz olan 1 numaranın üzerinde henüz yeterince ışıığınız yoktur. Aşk tam da budur işte: 1 numara. Ve bu 1 numara da diğerlerini üretir; 2, 3, 4 yalnızca 1'in çeşitli ifadeleridir, 1'in seviyeleri. Tanrı

1'dir, aşk 1'dir, Tanrı aşktır. 1 olmayan her şey esasında 1'in bir görünümüdür; bu nedenle birliğe doğru dönmek gerekir.★

Çokluk içindeyiz, çevredeyiz ve birliğe dönmekten bahsettiğimizde bu, tanrıya, o 1 olan aşka dönmemiz gerektiği anlamına geliyor. Size aşkı Yukarısına döndürmemiz gerektiğini söylediğimde aşkın kaynağına dönmesi gerektiği içindir bu. Tanrının aşk oluşu," birlik" kelimesinin ne olduğu ve neden birliğe dönmemiz gerektiği gibi anlaşılmamıştır. Ama benim için bu o kadar açık ki! Birlik tanrıdır, tanrı aşktır ve o aşka doğru dönmek gerekir.

★ *Tin ve Gerçek Üzerine*, Izvor 235, "Çokluktan Birliğe"

Kutsal Kitaplar'dan Referanslar

“Tanrının Krallığını ve adaletini arayınız” Matta 6: 25-34,
s 41

“Artın ve çoğalın” - Tekvin 1: 28 ve 9: 7, s 144

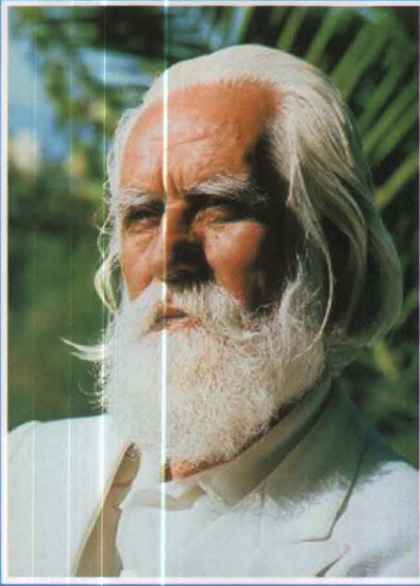
“Esau Yakup’a büyük kardeş olma hakkını verir” - Tekvin
25: 27-34, s. 62

“Havva yasak meyveyi vererek Adem’i cezbeder” Tekvin
3: 1-6, s. 135

“Ben yolum, gerçek ve hayatım” - Yuhanna 14: 6, s. 141

“Tine karşı günah affedilmeyecektir” Matta 12: 32, s. 135

“İmanına göre ol” - Matta 8: 13, s 36

Omraam Mikhaël Aïvanhov (1900-1986): Dünyaca ünlü, eserleri otuz dile çevrilmiş olan Bulgar asıllı bu müstesna filozof, yaklaşık elli yıldır yaşadığı Fransa'da spiritüel ve ezoterik konularda öğretilerini sunmuştur. Öğretisi inisiyatik bilimlerin birçok yönüyle ilgili olmasına rağmen, herkesin bizzat kendi gelişimini üstlenmesi gerektiğini vurgular, ancak bu gelişimin sadece kendi menfaati için değil toplumun iyiliğini de içermesi gerekir. O zaman toplum gerçek birliğin hükmettiği bir kardeşliğe dönüşür, çünkü birey kendi üzerine çalışarak, bilinçli olarak herkesin iyiliği için çalışır.

Tüm mitolojilerde ve aynı zamanda ilk Hristiyan ikonografisinde ortak olan görkemli canavar ejderha, sadece bir kurgu değildir; insanın içgüdüsel ve ilkel güçlerinin sembolüdür. Spiritüel yaşamın en büyük zorluğu, bu güçleri fethetmeyi, evcilleştirmeyi ve kullanmayı, böylece ruhaniyetin en yüksek doruğuna erişebilmeyi öğrenmektir. Bir yılan kuyruğuna sahip bu ateş soluyan canavarın da kanatları olduğu gerçeği, içerdği gücün spiritüel bir yönü olduğunu gösterir.

Omraam Mikhaël Aïvanhov diyor ki: "Cinsel enerji benzin gibidir, cahil ve dikkatsizce kullanırsan kendini yakarsın; özni-teliğiniz bu her şeyi tüketen güç tarafından yok edilir. Ancak, nasıl kullanılacağını bilen inisiyeler, evrende serbestçe hareket etmek için onu kullanır. Kanatlı ejderhanın gerçek anlamı budur."

P R O S V E T A

HERMES

www.hermeskitap.com
[instagram.com/hermeskitap/](https://www.instagram.com/hermeskitap/)